

रविवार

३० ऑगस्ट २०२६

पान २

मा SSSS ! व मा SSSS बा आले नाही काय वावरातून अखिनं. तुकाराम बोझा. कामून बाप्पा अज् लयचं याद येवून राहली तुले बापाची. कमला बोलली. अन् अज् आपल्या गावचा बझार नाही काय गुजरीत. मले भातकं खा वाटूशी राहलं ना. म्हनून् म्हतल बा आले नाही काय अजून. येतीनं नं मग त्वाले बा कुठसा जातीनं. अज डव-याले बब्बूभाऊच्या वावरात गेले होते. लयचं दूर हायं थे वावरं. तिसरी अजान झाल्यावर येतीनं हं SSS बाबू त्वाले बा.

अस् लेकराले समजावत कमला चा कराले चुलीजौळ गेली. पन्हाटीच्या चार काळ्याची मुट चुलीच्या तोंडात टाकली. तुन्हाटीची एक बारीक काळी मोळ्ळी सौद्यात आलेला कागद फाडून चिळीच्या पिण्या वातीवर धरला. तुन्हाटीच्या काळी जौळ धरला. चुलीनं पेट धरला. चूत पेटोली गेली. चूलं लाल पिच्च दुंगी लुगळ घालुन् नटली सजली होती. कमलानं आकारानं ऊलशिो गंजोली चुलीवर ठुयली. थे जोंधयाच्या कन्सावानी तुर्बाज दिसत होती. गुयाची भेली ईव्यानं फोडून ऊल्सा खळा गुय,पत्नी, अन्. चा च गंगली गवत गंजोलीत टाकल्या गेलं. चा ले साजरी ऊकयी आल्यावर कमला तुक्याले बोळी.

तुकाSSS जेदल कबरी बकरीचं दूध दोवूनं आन बर तांब्यात. ऊल्सच दोयडो. पाट बोकळ्याचं पोट भरलं पाहजे. नाहीत आपन तुपाशी अन् मुकं जनावरं उपाशी अस होयनं.

हव मा आनतो. तुक्यानं पाटलीवरचा पितयीचा तांब्या घेतला. न्हानीत जावुन् नांदीतलं पानी घेवुनं इसयला अन् झयत्कला.... अन् आला कबरी बकरी जौळ. हागाले बसाव तसा तीच्या जौळ बसला. डाव्या हातात तांब्या धरला. जसा त्यानं तीच्या लंबोटे थानाले हात लावला तशी थे बिथरली अन् तळातकनं ऊळूनं मांगल्या दोन्ही लाथा तुक्याले हानल्या. तसा त्याच्या हातचा तांब्या खाली पळ्ळा अन् हाताले साजरचं खुर लागलं. तसा कमलानं रांघम घरातून अवाज लगावला. काय रे तुक्या दुद सांडोल काय?. मा चंद्रा दूद काहाळू देत नाही. निन्हा लाथाच झाळू रान्हली. कोनाले तरी घे पाय धराले. मंगच थे काहाळू देईनं. तीले तीच्या लेकराची फिकर असते. म्हनून थे तशी करते. तशी थे मारकी नाही हं.

कमला बोळी. बरं मा. गावातला गन्या घरा मोहरून चाळा होता. तुक्यानं थ्याले अवाज लगावला. अय गन्या ईकळे ये रे. काय रे तुक्या काय म्हनत. कायी नाही रे. बकरी दूद काहाळू देत नाही. आमार्येक पाय धर बरं. गन्या आला. कबरी बकरीचे मांगचे दोही पाय फन्याजौळ दावून धरले. तुक्यानं चुरूक बुरूक करत कबरी बकरीचं दुद दोयाले सुरवात केली. बकरीनं लेकराससाठी पन्हा ओळून धरला. बकरीचं घट घट दुद होतं. मायनं सांगल्या परमान अयधोच तांब्या दूद काहाळ्ल. डाल्याखाली लपवेल पाट बोकळ्या मोकये केले. थे दुडक्या

झोरा...

चालीन धावतच जावूनं मायच्या थानाले हुंदके देत झटले होते. गुटगुट दुद पेत होते. बकरीनं पन्हा सोळ्ळा. थानं गुलाबी दिसत होते. मसा टाररून भुगल्या होत्या. पाट बोकळ्याच्या दुद पेटा पेटा तेयच्या तोंडाले फेस आला होता. तेयचं पोट सड्ड फुललं होतं. कबरी बकरी जुनी होती. कधी एक कधी दोन त कधी तिळे पिळ जल्माले घालत होती.

तुक्यानं दुद माय जौळ आनून ठुयलं. ऊल्स दुद कमलानं गंजूलित वतलं. चहा चा वास खमनं घरभर कोंदटला होता. सखाराम हा तुक्याचा लायना भाऊ खेयता खेयता घामाझोक होवून घरात धावत- पयत आला. मा मले दे नं ऊल्सा चा ! अस म्हनूनसन्या तगादा लावत होता. पदरान लेकराचा घाम पुसत कमला बोळी.

बाबू लानं लेकरायनं चा पीवू नोंय नाहीत आतये भूक मारते . आपनं कोयश्यासारखं काय होतो. मले पाहजे बाई व. मले चा पाहजे. असं म्हनत घरात पाय घासत होता. तुकाराम दहा सालचा त सखाराम सहा सालचा झाला होता. पुंडलिकराव अन् कमलाले हे दोनं लेकरं होतं. ऊमरावती खिल्हातलं मदलाप्रू नावाचं तीनशेक धराचं टुमदार गावं. पूर्णा नदीच्या काठावर वसलेलं गाव. ह्या गावात होरेक घर कौला – मातीच होतं. फकस्त एकच घर कुळाचं होतं. थे होतं पुंडलिकाच.

पुंडलिकराव थकून भागून आला. खांद्यावरला डवरा आंगनाच्या कोपन्यात त्यान ऊभा केला. खांद्याकल्या टवालानं तोंडाचा घाम पुसत. थो थकलेल्या अवाजात बोझा. तुका पानी आन रे प्याले. असा अवाज लगावला. कमलानं लगेच ऊब्याभरून पानी आलं. चुलीवरला चा ऊल्यावर ठेवला. भरलेली बटलाई चुलीवर ठेवली. टेम्प अन् गवरीचं पाव खांड चुलीत खोसलं. चिळीचं मुंडक काहाळूनं मातीचं तेलं वातीनं झिलप्रीवर टाकलं. चूल साजरीचं भळकली होती. वाफायलेला ऊल्यावरला चा टुटक्या कानाच्या सिंगलात वतला. फुरक्या मरून थो चा पेल्ला. नवन्याले तांब्याच्या गंगायात गरम झालेलं पानी वतून देळ्. पुंडलिकरावनं हातापायावरून खापरं फिरोली. शेल्याले हातपाय पुसून सदरा – पैच्यामा घातला. खुट्याले टांगलेला झोरा घेतला...

दे बरं ईसक रूपये. बझार करून आनतो. पुंडलिक टायवरी घालता घालता बोझा. बाप्पा माह्याजौळ काहाचे पैसे.

कथा

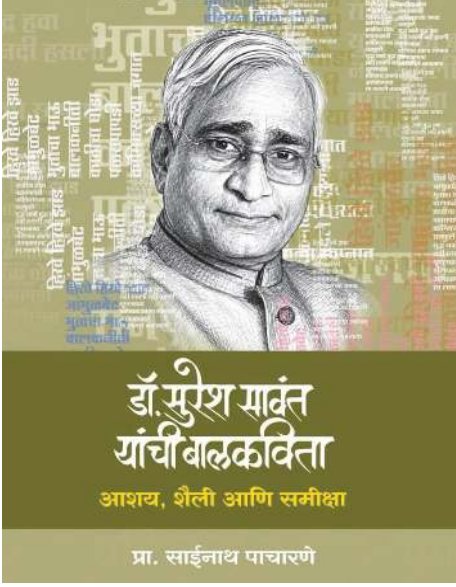
देवून ठुयले होते काय तुम्ही. मांगल्या ईतवारीचं त जोंधये आनाले देळ्हे होते. अन् टोंगयाच्यानं आठ रोजापासूनं मी ही कुठसा गेली भारे बांधाले. टोंगयाले लागल्यान कमला घरीच होती. पुंडलिक बोझा. हवं लेकं बराबर हाय त्वालं. बरं पाह्यतो बजारात कोनी पैसा –अदला ऊसना-वासना, ऊधार पाधार देते काय त. असं बोलून पुंडलिकरावन घरातून काहळता पाय जसा घेतला...तितल्यात तुकाराम मांग लागला. बा मी येतो ना, बझारात तुमच्यासंग. तू घरीचं थाम्ब बाबू मी बात येतो बजार करून.

नाह्यी मी येतो म्हनजे येतो. मले काय तुमच्या डोकशावर बसा लागते काय. येतो मी तुमच्या मांग मांग. तुका बापाच्या कुरत्याचा कपळा धरत बापाले ईनवनी करत होता. बाबू बझारात अंधारभूळूक असते. मी बात जातो अन् बात येतो. तू घरीच थांब. तुले भातक पाहजेना. मले भातकं त पाहजेच पन् मले तुमच्यासंग याच हाय. तुले काय पाहजे संग आनतो मी.

मले रेंतीतले पोंगे, इमरती, लाल ऊस अन् भातक पाहजे...पन् मले तुमच्यासंग याचचं हाय. मी पैदलच चालतो ना. न्या ना हो कुठ थ्याले तुम्हाले खांद्यावर बसून न्या लागते. कमला नवन्याले बोळी.

बरं ये त खरी पन् दिसनं थे मांगू नोको. पयलेचं पैसा नाही. कोनी ओयखीचं पायखीचं भेटते काय त पाहा लागनं. हावं बा मी काहीचं नाही मांगत. फकस्त भातकं देजा कोन्चही. असं बोलून दोघही बापलेकं गुजरीच्या दिशेनं निंघाले. बझाराच्या एकांग मासोयाचा मयकटलेला वास वान्यावर घुमत होता. कापलेला अन् शिललेला बोकेळ्या बांबूंच्या तिरकुटाले लोंबकळत टांगलेला होता. बोकळ्याचं डोये खुळ्ळ असलेलं मुडक पाटलीवर ठुयलं होतं. हल्क मटनं आताये पितये , फुफूस, जठर डाव्याबाजून एकांग गंजी मासकं ठुयलं होतं. टांगलेला छिललेला बोकेळ्या अळ्हादी अळ्हादी हालत होता. त्याच्यात जीव बाकी होता. हे पाहून तुक्याच्या आंगावर काटा ऊभा झाला. बा थो पा बोकेळ्या कसा हालते. त्याच्यात ऊल्सा जीव बाकी हाय बाबू म्हनून थो हालते. तथून ऊल्श्याचं अंतरावर गदीवर टालाच्या शेजी डंगन्याचं मटन भेटत होतं. बोकेळ्याच्या मटनापरीस डंगन्याचं मटन सस्त असल्यान तिकळे काही लोकं चाल्हे होते. दोघही बापलेकं थो वास परं करत गुजरीच चाल्हे होते. तुक्याची चड्डी खाली घसरत फिळी होती.तुक्यानं तुन्हाटीची काळी घेतली.करदोयात घात फाटली त्याच न् चड्डी फिट् केली. चड्डी मनील्याची बझारात गंजी पाहून तुक्याले वाटलं असं येये कपळे मले असते त मी किती साजर दिसलो असतो. नये कोरे पाहूनं अन् तेयचा

‘डॉ. सुरेश सावंत यांची बालकविता : आशय, शैली आणि समीक्षा’ ग्रंथाचे मूल्यमापन

मराठी बालसाहित्याच्या विश्वात बालकविता हा केवळ करमणुकीचा प्रकार राहिलेला नाही. बालमनाची जडणघडण, त्याच्या कल्पनाशक्तीचा विकास, प्रश्न विचारण्याची वृत्ती, निसर्गाशी नाते, वैज्ञानिक दृष्टी, सामाजिक जाणिवा आणि मूल्यसंस्कार यांना आकार देणारे प्रभावी माध्यम म्हणून बालकवितेकडे पाहिले जाते. अशा समृद्ध आणि व्यापक परिप्रेक्ष्यात डॉ. सुरेश सावंत यांच्या बालकवितेचा चिकित्सक, संशोधनात्मक आणि साहित्यिक वेध घेणारा ‘डॉ. सुरेश सावंत यांची बालकविता : आशय, शैली आणि समीक्षा’ हा ग्रंथ मराठी बालसाहित्याच्या अभ्यासकांसाठी निश्चित महत्त्वाची साहित्यकृती ठरतो.

या ग्रंथाचे लेखक प्रा. साईनाथ पाचारणे हे भोर येथील निर्मलाताई शोपटे अभ्यापक विद्यालयाचे माजी प्राचार्य असून २५० हून अधिक पुस्तके प्रकाशित असणारे अनुभवी लेखक-समीक्षक म्हणून त्यांची साहित्यविश्वात स्वतंत्र ओळख आहे. त्यांच्या लेखणीतून साकारलेला हा ग्रंथ संगत प्रकाशन, नांदेड यांच्या वतीने १५ ऑगस्ट २०२६ रोजी प्रथम आवृत्ती म्हणून प्रकाशित झाला आहे. तब्बल १७६ पृष्ठांचा आणि १९ प्रकरणांमध्ये विभागलेला हा ग्रंथ वाचला. वाचनातून जाणवलेली त्याची चिकित्सकता, संशोधनशीलता आणि बालसाहित्याकडे पाहण्याची वेगळी दृष्टी यामुळे या ग्रंथाविषयी

लिहावेसे वाटले.

डॉ. सुरेश सावंत हे समकालीन मराठी बालसाहित्याला दिशा देण्या्या महत्त्वाच्या साहित्यिकांपैकी एक आहेत. त्यांच्या बालकवितेचा प्रवास केवळ बालमनोरंजनापासून सुरू होऊन तेथेच थांबत नाही; उलट तो बालकांच्या जिज्ञासेपासून ज्ञानाकडे, निसर्गाकडून विज्ञानाकडे, कल्पनेपासून सामाजिक वास्तवाकडे आणि व्यक्तिगत अनुभवापासून व्यापक सामाजिक जाणिवेकडे घेऊन जातो. हीच त्यांच्या कवितेची खरी ताकद आहे. प्रा. पाचारणे यांनी या प्रवासाचा केवळ परिचय करून दिलेला नाही, तर त्यामागील आशयसूत्रे शोधून काढली आहेत. प्रत्येक कवितासंग्रहाकडे स्वतंत्र साहित्यिक दस्तऐवज म्हणून पाहताना त्यातील विषय, प्रतिमा, भाषाशैली, कल्पनाशक्ती, बालमानसशास्त्र, मूल्यदृष्टी आणि सामाजिक आशय यांचे बारकाईने विश्लेषण केले आहे. त्यामुळे हा ग्रंथ केवळ समीक्षाग्रंथ न राहता डॉ. सुरेश सावंत यांच्या बालसाहित्याचा समग्र अभ्यास करणारा संदर्भग्रंथ बनतो.

‘हिरवे हिरवे झाडे’ ते ‘रंग लागले नाचाल्या’ ग्रंथातील विविध प्रकरणांतून डॉ. सावंत यांच्या बालकवितेची बहुरंगी दुनिया उलगडत जाते. ‘हिरवे हिरवे झाडे’ या संग्रहाच्या माध्यमातून निसर्गाचे प्रेरक आणि प्रतीकात्मक रूप लेखकाने उलगडले आहे. झाड हे केवळ झाड न राहता बालमनाला सावली, जीवन, पर्यावरण, संवेदना आणि सहजीवनाचा संदेश देणारे जिवंत प्रतीक बनते.

‘जांभुळबेट’मधील कविता बालमनाला फुलवतात. बालपणातील कुतूहल, खेळ, कल्पना आणि अनुभव यांना कवितेची गोड भाषा मिळते. बालकांच्या मनात निर्माण होणाऱ्या छोट्या-छोट्या प्रश्नांना आणि आश्चर्यांना कवी कवितेतून सहज शब्द देतो.

‘भुताचा भाऊ’ या संग्रहातील कविता मनोरंजनाच्या चौकटीत राहून ज्ञानार्जनाची प्रक्रिया गतिमान करतात. बालम नाला अवघड वाटणारे भौतिक ज्ञान, विज्ञान आणि निरीक्षणाची दृष्टी विनोद, कल्पना आणि काव्यमयतेच्या माध्यमातून सहज आत्मसात करता येते, हे या कवितांमधून दिसते.

‘बालकनीती’ या संग्रहात बालकांच्या माध्यमातून पालकांशी संवाद साधण्याची अनेोखी शैली दिसते. बालकांच्या जगाकडे पालकांनी कोणत्या संवेदशीलतेने पाहोवे, त्यांना समजून घेताना कोणती भूमिका घ्यावी, याविषयीचे सूचक

डॉ. सावंत यांच्या बालकवितेतील एक महत्त्वाचे

वैशिष्ट्य म्हणजे मूल्यविचार. ‘युद्ध नको बुद्ध हवा’ हा संग्रह या दृष्टीने विशेष उल्लेखनीय आहे. युद्ध आणि शांतता, हिंसा आणि विवेक, वाईट आणि चांगले या संघर्षाचे बालमनाला समजेल अशा पातळीवर केलेले काव्यात्मक चित्रण या संग्रहात आढळते. म्हणूनच समीक्षकाने त्याला चांगल्या आणि वाईटच्या संघर्षाचे महाकाव्य म्हटले आहे, ही उपमा साई वाटते. आजच्या अस्थिर आणि तणावपूर्ण जगात बालकांच्या मनात शांतता, सहिष्णुता आणि विवेकाची मूल्ये रुजविण्याची आवश्यकता आहे. अशा वेळी या कवितांचा सामाजिक आशय अधिक महत्त्वाचा ठरतो.

‘नदी रसली नदी हसली’ हा संग्रह बालमनाच्या आकलनक्षमतेला दिशा देणारा आहे. नदीशी मानवी नाते जोडताना कवी पर्यावरणीय जाणीवही जागृत करतो.

‘गुगलबाबा’ मध्ये विज्ञान आणि निसर्ग यांचे सहज आकलन करून देणाऱ्या कविता आहेत. आजच्या डिजिटल युगातील मुलाला ‘गुगल’ परिचित आहे; या परिचयातून ज्ञानाची नवी दारे उघडण्याचा कवीचा प्रयत्न दिसतो.

‘एलियन आला स्वप्नात’ या संग्रहातून अपरिचित विषय बालकवितेच्या विश्वात येतात. अंतराळ, परगहावरील कल्पना आणि अद्भुत विश्व यांना कवी बालमनाच्या कल्पनाशक्तीशी जोडतो. त्यामुळे मुलांच्या स्वप्नांना आकाशाची मर्यादा राहत

वास घेवूनं तुकाराम लयचं खुस होतं होता. पुंडलिकरावची नजर भिरभित होती. कोनाजौळूनं उसने घेवू ह्या ईचारान थो पिसायला होता. दोन तीन ओयखीच्या लोकायले पैसे ऊधार म भले पन् तेयन नकार देझा होता. लोकायचे टच्च भरेलं झोरे अन् गाठोये पाहूसन्या त्याचं कायीज थथट टुटत होतं. बजाराच्या एका कोपन्यात हलवायाचं पाल टाकलेलं दुकानं तुकारामाले दिसलं. थ्या पालीतला शेव –चिवळा, शंकरपाळे, बालूशाई, जिल्बी, इमरती, पेळा, कलाकंद,बुदा, बेसनलाळवं हे सारं खुनावत त्याच्या तोंडाले पानी सोळतं होते. त दुसन्या बाजूनं काये फुटाने, पिच्च फुटाने, मसाल्याचे फुटाने, दालव्या, खरमुं, रेंतीतले पोंगे, रेंतीतल्या लाल पिच्या सया, मुरमुं हे ही सारं भातकं तुक्याची लायं पाळतं होतं . तुक्याचं थ्या दुकानाकळे एकटक पाहूसन्या थुका गीटनं पुंडलिकाच्या जिव्हारी लागूनं गेलं. पुंडलिकरावन झोरा गोल फिरवतं मनगाटावर गुंडायला अन् बात्याले बोझा.

काय रे काय पाहूनं राहला तिकळे. काही नाही बा. मी ईंधार करत होतो अज् कोच्च भातकं प्याव. तुक्याचे बोलं आयकूनं पुंडलिकराव ईचारात पळ्ळा. कोनं उसने देईनं म्हनूसन्या. बजारभर कलोंय कलोंय चाळा होता. जागोजागी पाला थाटल्या होत्या. संध्याकाय होताचं टेंप्यानं पाला ऊजयल्या होत्या. बजारभर गर्दीच गर्दी ऊसयली दिसत होती. भाजीपाला ईकनारे, तमाखू ,चुना, पानं ईकनारे, मसाला ईकनारे, कपळे ईकनारे, टायवरी चपला ईकनारे,गुय ईकनारे,खेयनी ईकनारे, कटलरीचं सामायनं ईकनारे सारे जोरजोन्यात अळ्ळावूनं – अळ्ळावुनं नि-हाईकायले बलावत होते.

एक भाजीपाला ईकनारा मानूस जोरजोन्यात बोंबलत होता. घेता काय ईकत नाहीत वाटतो फुकट.... घेता काय ईकत नाहीत वाटतो फुकत असा अळ्ळावत होता. तुका बा ले बोझा. बा भाजीपाला फुकट भेटते त घ्या ना तथिसा. फुकट कोनी देत असते काय बाबू. थे बोलाची बात हायं. थो फुकट वाटनं त खाईन काय. नि-हाईक त्याच्याकळे आले पाह्जनेन यासाठी थो तस म्हनते. असस हाय काय थे. हव तसच हाय थे. भंटीलं भोरे पोरीच्या मांग गूखान्या डुकरासारखे लागले होते. गर्दीत थे पोरीले धंकेही लावत होते. कुत्रे, डुकरं , गाई, बकन्-या, आंके अन् मांजरी बजारात चंगत करत फिरत होत्या. दोघही बापलेकं बजारभर फिरूनं ऊसाच्या बंडीजौळ येवूनं ऊंभे झाले. ओयखीच्या बन्याच लोकाले पुंडलिकरावन ऊधार मांगूनं पाह्लं. कोनीचं छाले तयार होत नोत. जोन्यानं सुस्कारा टाकत पुंडलिकराव सोताच्या मनाशी बोझा... अगणीक दुवं झेलली व्या ह्या बजाराच्या दिशी. होता रिकामा झोरा अन् बायलोची पिवशी ही रिकामी. हिरमुखाच्या तोंडांनं बजारभर नजर फिरवत पाह्लतं होतो दानी ... देईनं काय ऊधार पाधार

कोनी. वाच्यार फिरनारा भातक्याचा वास लेकराले हुलकनी देत होता... अन् माह्हा कायजाले भोक पाळूनं जात होता. जिभीनं न्हंळ चारु लेकरू अन् पोटात निंघे ऊभायं. बजारभर हाये कळत – हळ्हा पोत्याखाली दाबल्या जावूनं राह्लल्या नोटा .अजूनही धिर कसा सोळू मी. बा काय झालं. कोनी ऊधार देवूनं नाही राह्ललं काय. तुका बापाले बोझा. थाम्ब काहितरी जुगाळ करतो तुका. भातक्याले पाहूनं ल्सलूस करनारे डोये पाहूनं पुंडलिकरावचं मन थथट टुटत होतं...अन् चालूनं चालूनं पोटन्याले दोघायच्या गोये आले होते.

भरलेले लोकायचे झोरे. कोनाच्या बायकोले लुगळे कोरे पाहूनं पुंडलिकरावचा जीव झुरनी पळ्ळा होता... पन् अखिन त्यान धिर सोळ्ळा नोता. बांधूनं ठेवला होता मनगटावर अख्खा एल्गार. पुंडलिकरावच्या मनाले वाटलं ‘राह्दे रिकामा झोरा ’ सायाचा पन् छटाकभर लेकराले भातकं त घ्यावं...म्हनून पुंडलिकराव लेकराचा हात धरून लालचंद मारवाळी हलवायाच्या दुकानापुळे एखांधा चोरा सारखा गेला. लालचंद भौ जरा छटाकभर चिवळा ह्या बर. कया पुंडलिक आं SSS पयले का पैसा दिया नही और चला मूँह ऊठके छटाकभर मांगने. पयले का पैसा डाल फिर दूंगा. मांगलेच पैसे देन होते. म्हनून मारवाळी नानगूनं करत होता. मारवाळ्याचे बोल आयकून पुंडलिकराव धाकी पळ्ळा होता. बापाचा पळेल काया ठिक्कर मुखळा पाहूनं तुक्याच मन हेलावल . बाबा राहू ह्या मंग या बारीन भातकं. खा च लागते काय दर बजाराले....या बारीन नाही त नाही. चला घरी.

तव्हा मातर पुंडलिकराव एखांधा लेकरावानी तुक्याले पोटाशी घेवूनं ढसढसा बझारात एकांग घेवूनं अंधारात लळला. किती समजदार हाय माह्म लेकरू बापा. अस म्हनत पुंडलिकरावन सोताचे आसू अस्तीनीले पुसले.अन् दोघही बापलेक झोरा हालवत घराच्या दिशेनं निघाले. दिस मास लोटले. तका ऑफीसर झाला. पुंडलिकराव देवाधरी गेला. पन्... बापाचे सारे आसवं आताही तुक्यानं त्याच्या पांढ्या मनिल्यात कैद करून ठेवेलं होते.गरिबीचे दिवस अन् बापाचे मोती म्हनूनसन्या.....आजही तुक्यानं थो सदरा धुतला नाही. बापाच्या आसवाचा अमर अत्तर अन् जगन्यासाठी ऊर्मी अन् ऊर्जा देनारा थो आसवाचा सदरा अन् रिकामा झोरा एका अभेद् अश्या पोलादाच्या तिजोरीत जतनं केला होता अगदी कायमचा.

–**सु. पुं. अढाऊकर**

मुंबई.
मो. ९७६९२०२५९७

तितकेच आवश्यक आहे. अशा काळात डॉ. सुरेश सावंत

यांच्या बालकवितेचा चिकित्सक अभ्यास करणारा हा ग्रंथ विशेष महत्त्वाचा ठरतो.

बालकविता म्हणजे केवळ बालकांसाठी लिहिलेली कविता नव्हे; तर ती उद्याच्या प्रौढ माणसाची मानसिक, बौद्धिक आणि संवेदनशील पायाभरणी करणारी कविता आहे. डॉ. सुरेश सावंत यांच्या कवितेने ही भूमिका सम र्थपणे निभावली आहे आणि प्रा. साईनाथ पाचारणे यांच्या समीक्षेने त्या काव्यप्रवासाचे अर्थपूर्ण दस्तऐवजीकरण केले आहे. म्हणूनच ‘डॉ. सुरेश सावंत यांची बालकविता : आशय, शैली आणि समीक्षा’ हा ग्रंथ मराठी बालसाहित्याच्या अभ्यासकांनी, शिक्षकांनी, पालकांनी, साहित्यप्रेमींनी आणि विशेषतः बालकवितेचा चिकित्सक अभ्यास करू इच्छिणाऱ्या विद्यार्थ्यांनी आवर्जून वाचावा, असा महत्त्वपूर्ण ग्रंथ आहे. बालमनाच्या कोवळ्या मातीत कवितेची बीजे पेरणाऱ्या डॉ. सुरेश सावंत यांच्या काव्यविश्वाचा अर्थपूर्ण शोध घेणारा आणि त्या काव्याला चिकित्सेच्या प्रकाशात उभे करणारा प्रा. साईनाथ पाचारणे यांचा हा ग्रंथ मराठी बालसाहित्याच्या दालनात निश्चित मोलाची भर घालणारा ठरतो.

‘डॉ. सुरेश सावंत यांची बालकविता : आशय, शैली आणि समीक्षा’ (समीक्षाग्रंथ)
लेखक : प्रा. साईनाथ पाचारणे
प्रकाशक : संजय सुनर, संगत प्रकाशन, नांदेड.

मुखपृष्ठ : संतोष धोंगडे
पृष्ठे : १७६
किंमत रु. ३५०
पुस्तक परिचय : पंडित पवळे, नांदेड
मो . ९८९०२३९२६२

पुन्हा नव्याने कंबर कस

पाऊस हरपला,
बाप करपला,
झाले स्वप्नांचे हासे,
पाऊस फसवतो,
बाप फसतो,
पडती उलटे फासे..
बैमान पाऊस,
ईमानदार बाप,
विरोधाभास हा दिसे,
गणित जगण्याचे,
विरोधाभासाने या,
मग जुळेल ते कसे..

पाऊस भोळा,
म्हणती सारे,
ते खोटेच असे,
पाऊस हुशार,
बाप भोळा,
हे
कुणाला का न दिसे.
झाला पिकाचा पाचोळा,
जगणे झाले त्याचे चोळा मोळा,
धिंड स्वप्नांची निघालेली दिसे,
बाप बांध्यावरच बसलेला असे..
विचार मनात त्याच्या आता,
पुढल्या वर्षाचा खेळत असे,
देऊन श्रद्धांजली स्वप्नांना
या वर्षीच्या,
बाप पुन्हा
नव्याने कंबर कसे,
बाप पुन्हा नव्याने कंबर कसे.

–**अमित शिंदे**

नांदेड
मो. ९७६७८५१०४६..

नेपाळमध्ये अतिवृष्टी, भूस्खलन, हिमनदी फुटणे आणि अचानक आलेल्या महापुरामुळे निर्माण झालेली परिस्थिती अत्यंत चिंताजनक आहे. नद्या दुथडी भरून वाहत असून, अनेक भागांत जनजीवन विस्कळीत झाले आहे. डोंगराळ प्रदेशातील रस्ते, पूल, घरे आणि इतर पायाभूत सुविधा पाण्याच्या प्रचंड प्रवाहामुळे बाधित झाल्या आहेत. या नैसर्गिक आपत्तीने नेपाळ-समोर मोठे संकट उभे केले असले, तरी भारतासाठीही हा गंभीर इशारा आहे.

हिमालय हा केवळ नेपाळमध्ये किंवा भारताचा भूभाग नाही; तो संपूर्ण दक्षिण आशियाच्या पर्यावरणीय सुरक्षिततेचा आधार आहे. हिमालयातून उगम पावणाऱ्या अनेक नद्या भारत आणि नेपाळमधून वाहतात. त्यामुळे नेपाळमध्ये घडणाऱ्या हवामानविषयक घटनांचा परिणाम सीमावर्ती भारतीय भागांवर होण्याची शक्यता कायम असते. म्हणूनच नेपाळ-मधील जलप्रवायाकडे केवळ शेजारच्या देशातील आपत्ती म्हणून पाहणे योग्य

उरणार नाही.

अतिवृष्टी, ढगफुटी, हिमनद्या वितळण्याचा वादता वग आणि हिम-नदीतील तलाव फुटण्याच्या घटना या बदलत्या हवामानाचे गंभीर संकेत आहेत. हिमालयीन प्रदेशात तापमानवाढीमुळे पर्यावरणीय समतोल बिघडत आहे. अशा परिस्थितीत अवाकम मोठ्या प्रमाणावर

पाणी खाली येते आणि नदीकाठच्या वस्त्यांना त्याचा फटका बसतो. डोंगराळ भागातील अरुंद दऱ्या आणि नदीखोऱ्यां-मध्ये हा धोका आणखी वाढतो.

नेपाळमधील या आपत्तीत भारताने मदतीचा हात पुढे करणे ही केवळ शेजारधम ही बाब नाही, तर मानवी कर्तव्याचीदेखील आहे. आपत्तीच्या काळात मदत, औषधे, बचाव साहित्य, पाणी, तात्पुरता निवार आणि अन्य आवश्यक सामग्री उपलब्ध करून देणे महत्त्वाचे आहे. त्याचबरोबर भारत आणि नेपाळने हिमालयीन प्रदेशातील आपत्ती व्यवस्थापनासाठी कायमस्वरूपी संयुक्त यंत्रणा उभी करणे गरजेचे आहे.

विशेषतः नदीच्या पाण्याची पातळी, अतिवृष्टी, हिमनदीतील बदल आणि संध्ये पूर्ण याबाबत रिसल-टाइम माहितीची देवाणघेवाण झाली पाहिजे. सीमावर्ती भागातील नागरिकांना वेळेवर इशारा मिळाला, तर अनेक जीव वाचवता येऊ शकतात. केवळ आपत्ती घडल्यानंतर मदत करणेपेऐवजी आपत्ती येण्यापूर्वीच

सज्ज राहणे ही काळाची गरज आहे. या घटनेतून भारताने स्वतःसाठीही महत्त्वाचा धडा घेण्याची आवश्यकता आहे. हिमालयीन राज्यांमध्ये अनियंत्रित बांधकाम, नदीपात्रांवरील अतिक्रमण, डोंगर उतारांवरील बेसुमार विकास आणि पर्यावरणाचा विचार न करता उभारल्या जाणाऱ्या पायाभूत सुविधा भविष्यात धोकादायक ठरू शकतात. विकास आवश्यक आहे; मात्र निसर्गाच्या क्षमतेचा विचार करून केलेला विकास शाश्वत विकास ठरतो. हिमालय हा अत्यंत संवेदनशील प्रदेश आहे. येथे रस्ते, घरणे, पर्यटन प्रकल्प आणि वसाहती उभारताना पर्यावरणीय परिणामांचा सखोल अभ्यास करणे आवश्यक आहे. नदीला तिचा नैसर्गिक प्रवाह मिळणे, पूरक्षेत्रात अनावश्यक बांधकाम टाळणे, जंगलांचे संवर्धन करणे आणि डोंगर उतारांचे संरक्षण करणे याला सर्वोच्च प्राधान्य दिले पाहिजे.

हवामान बदल ही आता भविष्यातील समस्या राहिलेली नाही. त्याचे परिणाम

स्वारातीम विद्यापीठात राष्ट्रीय शैक्षणिक धोरण २०२० अंतर्गत ऑन-जॉब ट्रेनिंग व इंटर्नशिपच्या प्रभावी अंमलबजावणीवर कार्यशाळा

नांदेड (प्रतिनिधी) –स्वामी रामानंद तीर्थ मराठावाडा विद्यापीठामध्ये संलग्न महाविद्यालयांच्या प्राचार्य व प्रतिनिधींसाठी राष्ट्रीय शैक्षणिक धोरण २०२० अंतर्गत ऑन-जॉब ट्रेनिंग व इंटर्नशिपच्या प्रभावी अंमलबजावणी आणि मार्गदर्शन या विषयावर एकदिवसीय कार्यशाळेचे आयोजन करण्यात आले.

विद्यापीठाचे कुलगुरू डॉ. मनोहर चासकर यांच्या अध्यक्षतेखाली तसेच प्र-कुलगुरू डॉ. अशोक महाजन यांच्या प्रमुख उपस्थितीत कार्यशाळा पार पडली. राष्ट्रीय शैक्षणिक धोरण २०२० अंतर्गत संलग्न महाविद्यालयांमध्ये ऑन-जॉब ट्रेनिंग व इंटर्नशिप तरतुदींची प्रभावी, सुबद्ध व एकसमान अंमलबजावणी व्हावी, या उद्देशाने

कार्यशाळेचे आयोजन करण्यात आले होते. नवोपक्रम, नवसंशोधन व साहचर्य मंडळाचे संचालक प्रा. एस. जे. वाढे यांनी प्रास्ताविक करून उपस्थितांचे स्वागत केले. त्यांनी एनईपी २०२० अंतर्गत ओजेटी व इंटर्नशिप कार्यक्रमांच्या प्रभावी अंमलबजावणीचे महत्त्व स्पष्ट केले. विद्यार्थ्यांना अर्थपूर्ण, व्यावहारिक व अनुभवात्मक शिक्षणाच्या संधी उपलब्ध करून देण्यासाठी विद्यापीठ, संलग्न महाविद्यालये, विभागप्रमुख व इतर भागधारकांनी सामूहिक जबाबदारीने काम करण्याची आवश्यकता असल्याचे त्यांनी सांगितले.

कार्यशाळेत अधिष्ठाता डॉ. एम. के. पाटील, डॉ. पराग खडके, डॉ. चंद्रकांत बाबिस्कर व डॉ. एच. एम. पतंगे यांनी

आपापल्या विद्याशाखा अंतर्गत असणाऱ्या अभ्यासक्रमांसाठी ओजेटी/इंटर्नशिपची आवश्यकता व संधी याबाबत सादरीकरण केले. यावेळी ओजेटी क्रेडिट रचना, कालावधी, महाविद्यालय व विद्याशाखा मार्गदर्शक म्हणून भूमिका, मूल्यमापन, कागदोपत्री कार्यवाही तसेच उद्योग-शैक्षणिक सहकार्य या महत्त्वपूर्ण विषयांवर चर्चा करण्यात आली.

विद्यापीठाचे प्र-कुलगुरू डॉ. अशोक महाजन यांनी विद्यापीठ, जिल्हास्तरीय व राज्यस्तरीय संलग्न महाविद्यालयांचे कलस्टर निर्माण करून ओजेटी व इंटर्नशिपच्या अंमलबजावणीबाबत परस्पर संवाद व शंकांनिस्सनासाठी व्यापक व्यासपीठ उपलब्ध करून देण्याची गरज व्यक्त केली.

मार्गदर्शक सूचनांनुसार ओजेटी व इंटर्नशिप हा अभ्यासक्रमाचा अविभाज्य घटक असून, तो १२० तासांच्या चार शैक्षणिक क्रेडिटशी संबंधित असल्याचे त्यांनी स्पष्ट केले.

विद्यार्थ्यांच्या व्यावहारिक कौशल्यविकासासाठी व रोजगारक्षमतेत वाढ करण्यासाठी ओजेटी व इंटर्नशिप अत्यंत महत्त्वपूर्ण असल्याचे सांगण्यात आले. विद्यार्थ्यांनी प्रत्यक्ष सहभाग घेणे आवश्यक असून, त्यांच्या उपस्थितीकडे सर्व प्राचार्यांनी विशेष लक्ष द्यावे, असे आवाहन करण्यात आले.

अध्यक्षीय भाषणात कुलगुरू डॉ. मनोहर चासकर यांनी राष्ट्रीय शैक्षणिक धोरण २०२० च्या तरतुदींची प्रभावी अंमलबजावणी करण्याचे महत्त्व अधोरेखित केले. उच्च

शिक्षण हे केवळ पारंपरिक शिक्षणापुरते मर्यादित न राहता विद्यार्थ्यांना व्यावहारिक अनुभव, व्यावसायिक कौशल्ये व वास्तविक जीवनातील शिक्षणाच्या संधी उपलब्ध करून देणारे असले पाहिजे, असे त्यांनी सांगितले.

कार्यक्रमाच्या यशस्वी अंमलबजावणीसाठी सर्व संलग्न महाविद्यालयांनी प्रामाणिक व समन्वित प्रयत्न करावेत, असे आवाहन करण्यात आले. विद्यार्थ्यांची रोजगारक्षमता, व्यावहारिक ज्ञान व एकूणच व्यावसायिक विकास सुदृढ करण्यासाठी महाविद्यालये व विद्याशाखा सदस्य यांनी सक्रिय सहभाग नोंदवावा, हे राष्ट्रीय शैक्षणिक धोरण २०२० चे महत्त्वाचे उद्दिष्ट असल्याचे यावेळी स्पष्ट करण्यात आले.आणि याबाबत लवकरच विद्यापीठातर्फे सविस्तर इको सिस्टीम तयार केली जाईल असे स्पष्ट केले.

या कार्यशाळेस विद्यापीठाच्या संलग्न महाविद्यालयांचे सुमारे १०० प्राचार्य व प्रतिनिधी उपस्थित होते. कार्यशाळेमुळे विद्यापीठ प्रशासन, अधिष्ठाता, प्राचार्य व उपस्थित प्रतिनिधी यांच्यात पुढील अंमलबजावणीसंदर्भात संवाद व अनौपचारिक चर्चेची संधी उपलब्ध झाली.

चक्री रोडवरील धुळीचा त्रास संपणार; आ. हेमंत पाटील यांच्याकडून रस्ता डांबरीकरणाचे आश्वासन

हदगाव (प्रतिनिधी) – तालुक्यातील चक्री शिवारातील शेतकऱ्यांना अखेर मोठा दिलासा मिळाला आहे. मौजे चक्री येथील सूर्य संहिता क्रेशर ते हदगाव-बाळापूर मुख्य रस्त्यापर्यंतच्या कच्च्या रस्त्यावरील धुळीच्या साम्राज्यामुळे त्रस्त झालेल्या शेतकऱ्यांच्या मदतीला आमदार हेमंत पाटील धावून आले आहेत.

या कच्च्या रस्त्यावरून भरधाव वेगाने धावणाऱ्या हायवा, टिप्परमुळे प्रचंड धूळ उडत होती. क्रेशर प्रशासनाकडून रस्त्यावर पाणी मारले जात नसल्याने रस्त्यालगत असलेल्या हळद, सोयाबीन, तूर या पिकांवर धुळीचे थर साचून पिकांचे मोठे नुकसान होत होते. तसेच शेतात जाणाऱ्या महिला, शेतकरी आणि दुचाकीस्वारांना जीव मुठीत धरून प्रवास करावा लागत होता.

शेतकऱ्यांनी याबाबत क्रेशर प्रशासनाला अनेकदा तोंडी सांगूनही त्यांनी दुर्लक्ष केले. अखेर चक्री व कोळी शिवारातील संतप्त शेतकऱ्यांनी एकत्र येत क्रेशर कर्मचाऱ्यांना जाब विचारला, मात्र त्यांनी वेळकाढूपणा केला.

या प्रकरणाची माहिती पत्रकार दीपक सूर्यवंशी यांनी शिवसेना उपनेते तथा आमदार हेमंत पाटील यांना दिली. शेतकऱ्यांची व्यथा समजताच आ.

हेमंत पाटील यांनी तत्काळ हस्तक्षेप करत क्रेशर प्रशासनाला फोनवरूनच सक्त सूचना दिल्या. आ. हेमंत पाटील यांनी क्रेशर प्रशासनाला कच्च्या रस्त्यावर दिवसातून किमान ४ वेळा पाणी मारण्याचे आणि टिप्परची वेगमर्यादा पाळण्याच्या कडक सूचना दिल्या आहेत.

त्याचबरोबर या प्रश्नावर कायमस्वरूपी तोडगा काढण्यासाठी पावसाळा संपताच स्वतः निधी मंजूर करून या रस्त्याचे डांबरीकरण करून रस्ता पक्का करून देऊ, असा ठोस शब्द शिवसेना उपनेते आमदार हेमंत पाटील यांनी शेतकऱ्यांना दिला आहे.

आमदारांच्या या तात्काळ निर्णयामुळे चक्री व कोळी शिवारातील शेतकऱ्यांनी समाधान व्यक्त करत आ. हेमंत पाटील यांचे आभार मानले आहेत.

हडको येथील साईबाबा मंदिर कमानीसाठी १० लक्ष रुपयांचा निधी; आ. बोंढारकर यांचे आश्वासन

नवीन नांदेड (प्रतिनिधी) – हडको परिसरातील साईबाबा मंदिर येथील कमानीसाठी दहा लक्ष रुपयांचा निधी देण्याचे आश्वासन नांदेड दक्षिण विधानसभा मतदार संघाचे आमदार आनंदराव पाटील

बोंढारकर यांनी आश्वासन दिले. २८ ऑगस्ट रोजी हडको येथील साईबाबा मंदिर येथे दर्शनासाठी आलेल्या आ. आनंदराव पाटील बोंढारकर, माजी उपमहापौर विनय पाटील

गिरडे, युवा सेना जिल्हा प्रमुख बाळू पाटील, सिडको शहर प्रमुख सुहास पाटील खराणे यांच्यासह पदाधिकारी यांनी महाआरती केली. या वेळी मंदिर विश्वस्त मंडळ अध्यक्ष बाळू पाटील हातणीकर, भास्कर शास्त्री, श्रीकांत पांडे, कल्याणकर, संकेत गोंधणे, श्रीनिवास गुडमेवार, चिखलीकर मावशी, कुलकर्णी, बागे यांनी सत्कार केला. यावेळी साहेबराव मामीलवाड, कृष्णा पांचाळ यांच्यासह परिसरातील नागरिक उपस्थित होते.

आ. बोंढारकर यांनी यावेळी मंदिर परिसरातील मुख्य मार्गावर कमानीसाठी दहा लक्ष रुपयांच्या निधी देण्याचे आश्वासन दिले.

युगकवी वामनदादा कर्डक व प्रतापसिंग बोदडे यांचा आज संयुक्त जयंती सोहळा

नांदेड (प्रतिनिधी) – गेली २१ वर्षांपासून युग कवी वामनदादा कर्डक व व महाराष्ट्राचे प्रख्यात कवी, गायक कालवशा प्रतापसिंग बोदडे यांच्या संयुक्त जयंती सोहळ्याचे रविवार, दि. ३० ऑगस्ट रोजी दुपारी २ वाजता आयोजन केले आहे. तरी सर्व जनतेने या कार्यक्रमास हजारीच्या संख्येने उपस्थित राहावे,

असे आवाहन कार्यक्रमाचे मुख्य आयोजक संजय निवडगे यांनी एका प्रसिद्धी पत्रकाद्वारे केले आहे. या कार्यक्रमाचे उद्घाटन मनपाचे गटनेते इंजि. प्रशांत इंगोले यांच्या हस्ते होणार असून, अध्यक्षस्थानी शंकर चंदे हे राहणार आहेत. तर स्वागताध्यक्ष म्हणून

गौतम कदम यांची तर मुख्य अतिथी म्हणून अनिता हिंगोले, फारूख अहेमद शेखर, डॉ. रवी सरोदे, डॉ. दिलीप कंधारे आदींची उपस्थिती राहणार आहे. या जयंती महोत्सवात महाराष्ट्रातील विविध ठिकाणांहून नामवंत गायक, कलावंतांची या कार्यक्रमात हजेरी असणार आहे. सामाजिक, धार्मिक व सांस्कृतिक क्षेत्रामध्ये

उल्लेखनीय कार्य करणाऱ्या काही मान्यवरांचा तुफानातील दिवे हा पुरस्कार देऊन सन्मान करण्यात येणार आहे या कार्यक्रमात महाराष्ट्राचे प्रख्यात गायक सावदेकर दत्ता शिंदे, अजय देहांडे, मनोज राजा गोसावी व अन्य दिग्गज कलावंतांची उपस्थिती राहणार आहे.

राखीच्या धाग्याने जपली सामाजिक बांधिलकी; सप्तरंग संस्थेचे अनोखे रक्षाबंधन

नांदेड (प्रतिनिधी) – रक्षाबंधनाचा सण केवळ कुटुंबापुरता न ठेवता समाजातील विविध घटकांसोबत साजरा करत सप्तरंग सेवाभावी संस्थेने सामाजिक बांधिलकीचा अनोखा आदर्श घालून दिला. संस्थेच्या अध्यक्ष डॉ. सान्नी जेटवाणी यांच्या संकल्पनेतून हा उपक्रम राबविण्यात आला.

रक्षाबंधनानिमित्त संस्थेच्या पदाधिकाऱ्यांनी नजिराबाद पोलीस स्टेशन, पोलीस अधीक्षक कार्यालय आणि शिवाजीनगर पोलीस स्टेशनला भेट देऊन दिवसभरा समाजाच्या सुरक्षेसाठी कर्तव्य बजावणाऱ्या पोलीस बांधवांना राखी बांधली आणि

त्यांच्या सेवेला सलाम केला. त्यानंतर खुपसरवाडी येथील निराधार आश्रमातील मुलांसोबत राखी बांधून आनंदाचे क्षण साजरे केले. या मुलांच्या आयुष्यातील भाऊ – बहिणीच्या नात्याची उणीव प्रेम आणि आपुलकीने भरून काढण्याचा प्रयत्न करण्यात आला.

तसेच 'भावाची आपुलकी, बहिणीच्या आरोग्याची काळजी'

या भावनेतून गरजू विद्यार्थ्यांना सॅनिटरी पॅडचे वाटप करून 'आरोग्य सुरक्षेचे रक्षाबंधन' साजरे केले. हा उपक्रम आरोग्य जनजागृतीसाठी महत्त्वपूर्ण ठरला. यावेळी जिल्हा बाल संरक्षण अधिकारी विद्या आळणे, फरीदा बकश, अर्चना बकश, साक्षी मनियार, ज्योती पाटील, रागेश्री जोशी, देवयानी जोशी आदींनी सहभाग घेतला होता.

प्रज्ञा ग्रंथालयात गुणवंत विद्यार्थ्यांचा सत्कार

नांदेड (प्रतिनिधी) – वसरणी येथील प्रज्ञा ग्रंथालयाच्या वतीने इयत्ता १० वी, १२ वी व इतर परीक्षेत गुणवंत ठरलेल्या विद्यार्थ्यांचा सत्कार केशवसुत साहित्य पुरस्कार प्राप्त तथा बहुवर्चस्वित 'बोऱ्याची गाठ' या कादंबरीचे लेखक, कवी महेश मोरे यांच्या हस्ते संपन्न झाला. या कार्यक्रमाच्या अध्यक्षस्थानी प्रसिद्ध कथाकार अड. सी. आर. पंडित हे होते. 'समाजत मान, प्रतिष्ठा मिळवायची असेल तर जिद्द बाळगा, मेहनत करा' असा सोपा नि सुलभ मंत्र विद्यार्थ्यांशी हितगुज करताना कवी मोरे यांनी दिला.

कथाकार अड. सी. आर. पंडित यांनीही मुलांना जीवनात यशस्वी व्हायचे असेल तर वेळेला महत्त्व द्या, आळसाला दूर करा, असा मौलिक सला दिला. दै प्रजावाणीचे वार्ताहर सूर्यकांत माली पाटील यांनीही

आपल्या मनोगतातून 'ग्रंथांशी मैत्री करा' तरच तुमचे भविष्य उज्ज्वल होईल असे सांगितले.

या कार्यक्रमास हरी गजभारे, संजय पाटील, राम कऱ्हाळे, अशोक गजभारे, सुदर्शन गजभारे, तुकाराम कस्तुरकर, मोहन काळे, सुरेश गजभारे, पांडू वाघमारे, संतोष मोरे, तुकाराम गजभारे आदी मान्यवरांसह विद्यार्थी मित्र उपस्थित होते. कार्यक्रमाचे प्रास्ताविक व आभार भानुदास पोवळे यांनी व्यक्त केले तर सूत्रसंचालन महेश गजभारे यांनी केले.

सावरगाव नसरत येथे महादेव मंदिर संरक्षण भिंतीचे लोकार्पण

सभामंडपासाठी २५ लाखांचा निधी देणार –आ. चिखलीकर

लोहा (प्रतिनिधी) –लोहा तालुक्यातील सावरगाव नसरत येथील श्री महादेव मंदिराच्या संरक्षण भिंतीचे लोकार्पण आमदार प्रतापराव पाटील चिखलीकर यांच्या हस्ते पार पडले. याच कार्यक्रमात सभामंडपासाठी २५ लक्ष रुपयांचा निधी देण्याची घोषणा त्यांनी केली. गावाच्या विकास कामासाठी निधी उपलब्ध करून देऊ, असे ग्रामस्थांना आश्वासित केले सावरगाव (न) येथील महादेव मंदिर संरक्षण भिंती लोकार्पण आमदार प्रतापराव पाटील चिखलीकर यांच्या हस्ते पार पडला. कार्यक्रमाच्या अध्यक्षस्थानी शंभुलिंग महाराज उद्गीरकर होते. व्यासपीठावर माजी उपसभापती बालाजी पाटील कदम, नगराध्यक्ष शरद पाटील पवार,

माजी उपनगराध्यक्ष दत्ता वाले, माजी सभापती आनंदराव पाटील दाकणीकर, माजी कृउवा उपसभापती मारुती पाटील बोरगावकर, नगरसेवक गणेश बगाडे, सरपंच वीरभद्र रावुरे, मारोतराव सोनवळे, प्रकाश पाटील पवार, माजी उपसरपंच भारत पाटील कदम, अविनाश सूर्यवंशी, उपसरपंच पांडुरंग देवकर, माजी सरपंच माधव

बेद्रे, संदीप होळगे, भानुदास पवार, गणपत बेद्रे, गणेश शेकर, बालाजी भावे, तुळशिराम चव्हाण आदी उपस्थित होते.

आ. प्रताप पाटील चिखलीकर म्हणाले की, जातीपातीचे राजकारण करणाऱ्यांना जनतेने धडा शिकवावा. मी सामान्य कुटुंबातील सामान्य कार्यकर्ता आहे. कधीच जातीपातीचे

राजकारण केले नाही. माझ्यासोबत सर्व समाजातील कार्यकर्ते आहेत. माझे राजकारण केवळ विकासाचे आहे, असे सांगून ते म्हणाले, सावरगाव नसरत येथील महादेव मंदिराच्या संरक्षण भिंतीसाठी आपण खासदार असताना लातूरचे तत्कालीन खासदार सुधाकर शिंगारे जच्याकडे निधीसाठी विनंती केली होती. त्यांनी १५ लाख रुपयांचा निधी दिला होता. त्यातून संरक्षण भिंतीचे काम पूर्ण झाले. या पूर्ण झालेल्या कामाचे लोकार्पण शंभुलिंग महाराज उद्गीरकर यांच्या उपस्थितीत पार पडले. माझ्या कार्यकाळात गावकऱ्यांच्या विकासाच्या मागण्या पूर्ण करणाऱ्याचा माझा प्रयत्न राहणार आहे. महादेव मंदिराच्या सभामंडपासाठी २५ लाख रुपयांचा निधी देण्याची घोषणा आमदार प्रतापराव पाटील चिखलीकर यांनी केली.

ऑपरेशन यात्री सुरक्षाअंतर्गत ५ संशयित ताब्यात

नांदेड (प्रतिनिधी) – वरिष्ठ मंडल सुरक्षा आयुक्त नांदेड यांच्या मार्गदर्शनाखाली रेल्वे मालमत्तेची चोरी तसेच प्रवाशांशी संबंधित गुन्हे रोखण्यासाठी नांदेड विभागाकडून गुप्त माहितीच्या आधारे निगराणी आणि समन्वित कारवाया अधिक तीव्र करण्यात आल्या आहेत.

ऑपरेशन यात्री सुरक्षा अंतर्गत, प्रवाशांची चोरी व इतर गुन्द्यांपासून सुरक्षा सुनिश्चित करण्यासाठी RPF, CIB/DI/नांदेड मंडल CPDS आणि लोहमार्ग पोलीस यांच्या संयुक्त पथकांनी दि. २५ आणि २६ ऑगस्ट २०२६ रोजी नांदेड व परभणी रेल्वे स्थानकांवर निगराणी मोहीम राबविली.

मंगळवार, दि. २५ ऑगस्ट २०२६ रोजी सुमारे ११:३० वाजता, CIB/DI/नांदेड आणि लोहमार्ग पोलीस नांदेड यांच्या संयुक्त पथकाने नांदेड रेल्वे स्थानकावरील प्लॅटफॉर्म क्र. १ वर शिवाजीनगर, नांदेड येथील अक्षय वय २१ वर्षे याला ताब्यात घेतले.

त्याची अंगडझटी घेतली असता अंदाजे ५९ हजार रुपये किमतीचे ५ संशयित चोरीचे मोबाईल फोन जप्त करण्यात आले. चौकशीदरम्यान त्याने हे मोबाईल फोन विविध रेल्वेगाड्यांमध्ये प्रवास करणाऱ्या प्रवाशांकडून तसेच नांदेड रेल्वे स्थानकावरून चोरी केल्याची माहिती दिली.

सदर संशयित व्यक्ती व जप्त मालमत्ता लोहमार्ग पोलीस यांच्या ताब्यात देण्यात आली. लोहमार्ग पोलीसांनी महाराष्ट्र पोलीस अधिनियमाच्या कलम १२४ अंतर्गत NCR क्र. ५७०/२०२६ नोंदवून पुढील तपास सुरू केला.

बुधवार, दि. २६ ऑगस्ट २०२६ रोजी दुपारी १२:१५ वाजता, CIB/DI/ नांदेड मंडल CPDS आणि लोहमार्ग पोलीस यांच्या संयुक्त पथकाने परभणी येथील २७ वर्षीय शेख मतीन याला परभणी रेल्वे स्थानकावरील प्लॅटफॉर्म क्र. ०१ वर, गाडी क्र. १७६६२ नारसोतन-काचीगुडा एक्स्प्रेसच्या थांब्यादरम्यान ताब्यात घेतले.

प्रवाशांकडून चोरी करण्याचा कथित प्रयत्न करत असताना त्याला पकडण्यात आले. त्याला लोहमार्ग पोलीस/परभणी यांच्या ताब्यात देण्यात आले. लोहमार्ग पोलीस/परभणीने महाराष्ट्र पोलीस अधिनियमाच्या कलम ११० व ११७ अंतर्गत NCR क्र. १८५/२०२६ नोंदविला.

सुमारे १४:०० वाजता, CIB-DI/नांदेड आणि लोहमार्ग पोलीस यांच्या संयुक्त पथकाने नांदेड रेल्वे स्थानकावरील प्लॅटफॉर्म क्र. ०१ येथील जनरल वेटिंग हॉलमध्ये नाशिक येथील गजानन, वय ३४ वर्षे, याला ताब्यात घेतले.

मुंबईतील १ सप्टेंबरच्या ओबीसी एल्वार महामोर्चात हजारांच्या संख्येने सहभागी व्हा –नामदेवराव आयलवाड

नांदेड (प्रतिनिधी) – ओबीसी विरोधी शासनाकडून ओबीसींची डीएनए तपासणी करण्याच्या प्रयत्नांविरोधात आणि ओबीसी आरक्षणाच्या संरक्षणासाठी ओबीसी नेते प्रा. लक्ष्मण हाके यांच्या नेतृत्वाखाली १ सप्टेंबर रोजी महाराष्ट्र राज्य मंत्रालयावर निघणाऱ्या ओबीसी एल्वार महामोर्चात ओबीसी समाजाने हजारांच्या संख्येने सहभागी व्हावे, असे आवाहन ओबीसी नेते नामदेवराव आयलवाड यांनी आयोजित केलेल्या एका पत्रकार परिषदेत केले आहे.

या महामोर्चाच्या प्रमुख मागण्या अशा – हैदराबाद गॅंझेट रद्द करा, हैदराबाद गॅंझेटद्वारे दिलेले २२ लाख २० हजार ५७७ मराठा-कुणबी जात

प्रमाणपत्रे आणि जात वैधता प्रमाणपत्रे त्वरित रद्द करा, ओबीसी विरोधी न्यायमूर्ती संदीप शिंदे समिती रद्द करा, ओबीसी विद्यार्थ्यांचे शाळा-कॉलेजमधील २७ टक्के शैक्षणिक आरक्षण कायम ठेवून, महागाई निवेदन शांकांनुसार नियंत्रित व्हा आणि प्रत्येक तालुकास्तरावर सर्व सुविधायुक्त वसतिगृहे सुरू करा आदी मागण्या करण्यात येणार आहेत.

या पत्रकार परिषदेला ओबीसी नेते विजयकुमार देवडे, इंजि. लक्ष्मणराव लिंगापुरे, दत्ताजी मोहिते, संदीप जिह्मेवाड, सतीश देशमुख, मनोज यादव, राजू यादव, बी. के. पाटील कोटेकल्लूरकर आदी पदाधिकारी, कार्यकर्ते उपस्थित होते.

लोकशाहीर अण्णाभाऊ साठे जयंती उत्साहात साजरी

नायगाव प्रतिनिधी –लोकशाहीर डॉ. अण्णाभाऊ साठे यांच्या जयंतीनिमित्त शुक्रवार, दि. २८ ऑगस्ट रोजी नायगाव तालुक्यातील मौजे कुंचेली येथे विविध सामाजिक व सांस्कृतिक कार्यक्रमांचे आयोजन करण्यात आले होते. यावेळी नांदेड जिल्हा मध्यवर्ती सहकारी बँकेचे नवनिर्वाचित संचालक श्रीनिवास पाटील चव्हाण यांच्या हस्ते ध्वजारोहण करून लोकशाहीर अण्णाभाऊ साठे यांना अभिवादन करण्यात आले.

जयंती सोहळ्याच्या निमित्ताने गावातील मातंग समाज बांधवांनी स्मशानभूमी, समाजमंदिर आणि अंतर्गत रस्त्यांच्या प्रलंबित प्रश्नांकडे प्रा. मनोहर तोटरे यांचे लक्ष वेधले. गावातील मूलभूत सुविधांचा अपभ्रंश दूर करून विकासकामांना गती देण्याची मागणी यावेळी करण्यात आली.

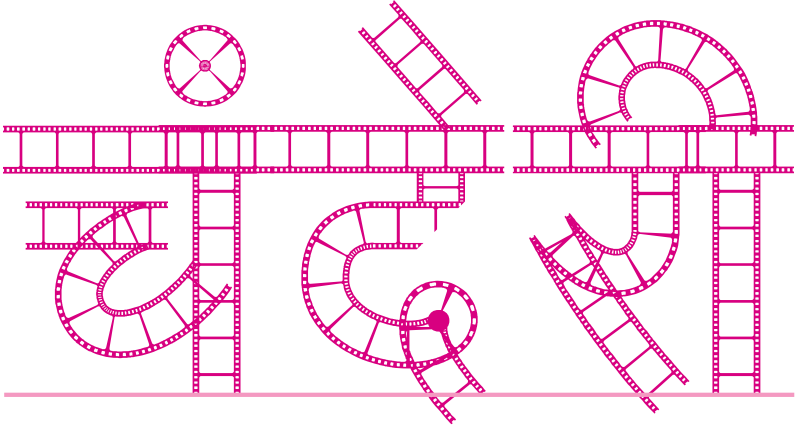
ग्रामस्थांच्या मागण्यांची दखल घेत प्रा. मनोहर तोटरे यांनी कुंचेलीच्या विकासकामांसाठी पुढाकार घेण्याचे

आश्वासन दिले. गावातील प्रश्नांबाबत आमदार राजेश पवार तसेच पुनमताई पवार यांच्याशी लवकरच चर्चा करून आवश्यक तो पाठपुरावा करण्यात येईल. प्रशासनाच्या माध्यमातून प्रश्न मार्गी लावण्यासाठी प्रत्यक्षांती घराकाळा करू, अशी ग्वाही तोटरे यांनी दिली असल्याने आमदार राजेश पवार व पुनमताई पवार यांनी सांगितले.

त्यांचे अतिशय विश्वासू म्हणून नायगाव तालुक्यात ओळख असलेले तोटरे यांनी दिलेल्या शब्दाला आमदार नक्कीच हो भरतील व कुंचेली गावातील कामे होतील अशी अपेक्षा व्यक्त होत आहेत. गावच्या मूलभूत सुविधांशी संबंधित प्रश्न मार्गी लावण्यासाठी पुढाकार घेण्याचे

आश्वासन मिळाल्याने मातंग समाज बांधवांसह ग्रामस्थांनी समाधान व्यक्त केले. यावेळी उपस्थितांनी प्रा. तोटरे यांचे आभार मानले. कार्यक्रमास सरपंच मनोहर तोटरे, ज्येष्ठ पत्रकार गोविंद नरसीकर, कैलास तेलंग, माधवराव पाटील घाटोळे, सरपंच गोविंद पाटील डाकोरे, पंडित पाटील बसवडे, गुणवंत पाटील डाकोरे, सुदाम पाटील होणराव, भुजंग पाटील होणराव, बालासाहेब खेवडे, माजी सरपंच बालाजी जाधव, बाबू सय्यद, हममंत पाटील यांच्यासह जयंती मंडळाचे पदाधिकारी गुंडाजी बोयाळ, बाबू बोयाळ, साहेबराव बोयाळ, दत्ता बोयाळ, उद्भव बोयाळ, लक्ष्मण बोयाळ, अशोक बोयाळ आदी उपस्थित होते.

‘नोरा फतेही दिवसातून दहा वेळा फोन करायची’

जॅकलिनसोबतचे नाते तोडण्यास सांगितल्याचा सुकेश चंद्रशेखरचा दावा

तुरुंगात असलेला कथित ठग सुकेश चंद्रशेखर याने अभिनेत्री नोरा फतेही हिच्याबाबत गंभीर आरोप केल्याचे समोर आले आहे. सुकेशच्या नावाने नोरा फतेहीला उद्देशून लिहिलेले एक कथित हस्तलिखित पत्र समाजमाध्यमांवर चर्चेत आले असून, त्यामध्ये त्याने नोरा, अभिनेत्री जॅकलिन फर्नांडिससोबतचे त्याचे कथित संबंध, महागड्या वस्तू आणि पैशांच्या व्यवहारांबाबत अनेक दावे केले आहेत. मात्र, या पत्रातील आरोपांची स्वतंत्रपणे पुष्टी झालेली नाही. सुकेशने पत्रात दावा केला आहे की, मोरोक्कोतील कॅसाब्लांका येथे घर खरेदी करण्यासाठी त्याने नोराला कोट्यवधी रुपये दिले होते. तसेच बर्किन बॅग, बीएमडब्ल्यू आणि रेंज रोव्हर यांसारख्या महागड्या वस्तूंबाबत नोरासोबत व्हॉट्सअपवर चर्चा झाल्याचेही त्याने म्हटले आहे.

» जॅकलिनसोबतच्या नात्यावरून नोरा अस्वस्थ होती? : सुकेशच्या कथित पत्रातील मोठा भाग त्याचे अभिनेत्री जॅकलिन फर्नांडिससोबत असलेल्या कथित नात्याबाबत आहे. त्याचा दावा आहे की, या नात्यामुळे नोरा अस्वस्थ होती आणि ती वारंवार त्याच्याशी संपर्क साधत होती. नोरा दिवसातून दहा वेळापर्यंत फोन करायची आणि जॅकलिनसोबतचे नाते संपविण्याची मागणी करायची, असा आरोप सुकेशने केला आहे. आपल्या जीवनशैलीसाठी पैसे देण्याची मागणीही नोरा करत असल्याचा दावा त्याने पत्रात केल्याचे वृत्त आहे. तथापि, हे सर्व दावे सुकेशचे असून त्यांना स्वतंत्र पुष्टी मिळालेली नाही.

» ‘पुरावे माझ्याकडे आहेत’, सुकेशची धमकी : कथित पत्राच्या शेवटी सुकेशने नोराला इशारा दिल्याचे वृत्त आहे. आपल्याकडे आणखी काही पुरावे असल्याचा दावा करत ते सार्वजनिक केल्यास नोराची प्रतिमा सांभाळण्यासाठी

केलेले कोणतेही प्रयत्न तिला वाचवू शकणार नाहीत, असा इशारा त्याने दिल्याचे सांगितले जाते. या कथित पत्रामुळे सुकेश आणि नोरा यांच्यातील जुन्या संबंधांबाबत पुन्हा चर्चा सुरू झाली आहे.

» २०० कोटींच्या आर्थिक गैरव्यवहार प्रकरणात सुकेश आरोपी : सुकेश चंद्रशेखर हा २०० कोटी रुपयांच्या आर्थिक गैरव्यवहाराशी संबंधित प्रकरणात आरोपी असून, तो सध्या तुरुंगात आहे. त्याच्यावर प्रभावशाली व्यक्तींची नावे वापरून फसवणूक केल्याचे आरोप आहेत. त्याचे नाव यापूर्वीही बॉलिवूडमधील काही अभिनेत्रींशी जोडले गेले आहे. दरम्यान, नोरा फतेहीने या प्रकरणात यापूर्वी स्वतः कोणतेही गैरकृत्य केले नसल्याचे सांगितले असून, आपण या प्रकरणातील पीडित असल्याचा दावा केला आहे. सुकेशच्या या कथित नव्या पत्रावर नोराकडून अद्याप कोणतीही नवी प्रतिक्रिया समोर आलेली नाही.

इमरान हाशमी यांना स्वाइन फ्लू

H1N1 चाचणी पॉझिटिव्ह, डॉक्टरांचा विलगीकरणाचा सल्ला; बंगळुरुतील कार्यक्रम रद्द

अभिनेता इमरान हाशमी यांना स्वाइन फ्लूची लागण झाली आहे. त्यांची H1N1 चाचणी पॉझिटिव्ह आली असून, डॉक्टरांनी त्यांना विलगीकरणात राहण्याचा तसेच पुरेशी विश्रांती घेण्याचा सल्ला दिला आहे. प्रकृती अस्वास्थ्यामुळे इमरान यांनी बंगळुरु येथील नियोजित कार्यक्रमही रद्द केला आहे.

इमरान हाशमी सध्या ‘आवारापन २’च्या यशामुळे चर्चेत आहेत. काही दिवसांपासून त्यांची प्रकृती ठीक नव्हती. व्यावसायिक कामानिमित्त ते नुकतेच रांची येथे गेले होते. तेथून परतल्यानंतर प्रकृती अस्वास्थ्य जाणवत असल्याने त्यांनी वैद्यकीय तपासणी करून घेतली. या तपासणीत H1N1 विषाणूची लागण झाल्याचे निष्पन्न झाले. इमरान यांनी काही दिवसांपूर्वी समाजमाध्यमांवर एक पोस्ट करून आपली प्रकृती ठीक नसल्याची माहिती दिली होती. प्रकृती अस्वास्थ्यामुळे बंगळुरु येथील कार्यक्रमाला उपस्थित राहता येणार नसल्याचे त्यांनी सांगितले होते. मात्र, त्यावेळी आपल्याला स्वाइन फ्लू झाल्याचे त्यांनी स्पष्ट केले नव्हते. इमरान यांनी पोस्टमध्ये चाहत्यांना संबोधित करताना कार्यक्रम पुढे ढकलण्यात आल्याचे सांगितले होते. बंगळुरुतील सनबर्न युनियन येथे १२ सप्टेंबर रोजी होणाऱ्या नव्या तारखेच्या कार्यक्रमासाठी आधीची तिकिटे ग्राह्य राहतील, असेही त्यांनी स्पष्ट केले.

रांचीहून परतल्यानंतर वैद्यकीय तपासणी

वृत्तानुसार, इमरान व्यावसायिक कार्यासाठी सातत्याने प्रवास करत होते. नुकतेच ते रांची येथे गेले होते. तेथे काही कामे पूर्ण करून परतल्यानंतर त्यांना अस्वस्थ वाटू लागले. त्यानंतर करण्यात आलेल्या वैद्यकीय तपासणीत H1N1 चाचणी पॉझिटिव्ह आली. इमरान सध्या त्यांच्या आगामी ‘G9’ या चित्रपटाच्या चित्रीकरणातही व्यस्त होते. या चित्रपटाचा टीझर नुकताच प्रदर्शित झाला आहे. मात्र, प्रकृतीच्या कारणास्तव सध्या त्यांना डॉक्टरांच्या सल्ल्यानुसार विश्रांती घ्यावी लागणार आहे.

‘आवारापन २’च्या यशामुळे चर्चेत दरम्यान, इमरान हाशमी यांच्या कारकिर्दीत सध्या ‘आवारापन २’ हा चित्रपट चर्चेचा विषय ठरला आहे. अलीकडेच प्रदर्शित झालेल्या या चित्रपटाने बॉक्स ऑफिसवर चांगली कमाई केल्याचे वृत्त आहे. उपलब्ध आकडेवारीनुसार, चित्रपटाने १५ दिवसांत देशांतर्गत बॉक्स ऑफिसवर सुमारे १७३.३० कोटी रुपयांची स्थूल कमाई केली असून, निव्वळ कमाई १४५.४५ कोटी रुपयांवर पोहोचली आहे. जगभरातील एकूण स्थूल कमाई सुमारे २०५.३५ कोटी रुपये असल्याचे सांगितले जाते. सध्या इमरान हाशमी डॉक्टरांच्या सल्ल्यानुसार विलगीकरणात असून, प्रकृतीत सुधारणा होण्यासाठी विश्रांती घेत आहेत.

ट्रोल्सच्या कमेंट्सना उत्तर देत नाही...

अभिनेत्री रुखसार रहमानची खास मुलाखत; वडिलांप्रमाणेच आयएसएस अधिकारी होण्याचे होते स्वप्न

अभिनेत्री रुखसार रहमान यांनी हिंदी चित्रपटसृष्टीसह विविध चित्रपटांमध्ये आपल्या अभिनयाची छाप उमटवली आहे. वयाच्या अवघ्या १६-१७व्या वर्षी त्यांना अभिनेत्री होण्याची संधी मिळाली. मात्र, विशेष म्हणजे त्यांचे बालपणीचे स्वप्न अभिनेत्री होण्याचे नव्हते. वडील आयएसएस अधिकारी असल्याने त्यांच्याप्रमाणेच आपणही प्रशासकीय सेवेत जावे, असे रुखसार यांना वाटत होते. मात्र, नियतीने त्यांना अभिनयाच्या क्षेत्रात आणले. अलीकडेच त्या ‘उत्तर दा पुत्र’नंतर ‘बटवारा’ या चित्रपटातही दिसल्या. यानिमित्ताने त्यांनी आपल्या कारकिर्दीपासून ते समाजमाध्यमांवरील ट्रोलिंगपर्यंत अनेक विषयांवर मनमोकळेपणाने संवाद साधला.

» वडिलांप्रमाणे आयएसएस अधिकारी होण्याचे स्वप्न : आपल्या आयुष्यातील पहिले स्वप्न सांगताना रुखसार म्हणाल्या, “माझे वडील आयएसएस अधिकारी होते. ते शहर अधिकारी म्हणून काम करत होते. त्यांचा रुबाव आणि समाजातील स्थान पाहून मलाही त्यांच्यासारखे आयएसएस अधिकारी व्हावे, अशी लहानपणापासून इच्छा होती. त्या काळात आयएसएस परीक्षेच्या तयारीसाठी मार्गदर्शक पुस्तिका उपलब्ध असायच्या. मी नववीपासूनच त्यांचा अभ्यास सुरू केला होता. “मात्र, नियतीच्या मनात काही वेगळेच होते. नववीचे शिक्षणही पूर्ण झाले नव्हते आणि मला पहिल्या चित्रपटाची ऑफर मिळाली. त्यानंतर मी अभिनेत्री झाले. यामागची कथा खूप मोठी आहे. मात्र, आज मी तुमच्यासमोर अभिनेत्री म्हणून आहे.”

केवळ इन्स्टाग्रामवर सक्रिय आहे. एक काळ असा होता की, माझ्या खासगी आयुष्यावरून मला मोठ्या प्रमाणावर ट्रोल करण्यात आले आणि अपशब्दही वापरण्यात आले. “माझी आजी नेहमी म्हणायची, ‘एक चूप सौ को हराता है.’ मीही तेच केले. मी कधीही कोणत्याही ट्रोलला उत्तर दिले नाही. हळूहळू ते स्वतःच कंटाळून थांबले. अधूनमधून

एखादा-दुसरा ट्रोल समोर येतो; मात्र, आजही मी त्याला कोणतीही प्रतिक्रिया देत नाही.”

» कपाळावरच्या टिकलीवरही प्रश्न उपस्थित करतात... : समाजमाध्यमांवरील टीकेबाबत रुखसार म्हणाल्या, की

गंमत म्हणजे अनेक वर्षांपासून तेच प्रश्न आणि त्याच प्रकारच्या गोष्टी पुन्हा पुन्हा बोलल्या जात आहेत. फक्त शब्द आणि भाषा बदलली आहे. कधी त्यांना माझ्या कपाळावरील टिकलीवर आक्षेप असतो, तर कधी डोक्यावर ओढणी घेतल्यावर प्रश्न उपस्थित केला जातो. “आपल्या कृतींबाबत प्रश्न विचारण्याचा अधिकार त्यांना आहे, असे त्यांना वाटते. मात्र, मी एक अभिनेत्री आहे आणि माझे आयुष्य माझ्या पद्धतीने जगते. मी भारतीय मुस्लिम आहे. सामाजिक पातळीवर मी काय करते, ही माझी जबाबदारी आहे. धर्म हा माझ्यासाठी अत्यंत वैयक्तिक विषय आहे. माझी खरी जबाबदारी परमेश्वराप्रीती आहे आणि त्याचा हिशेब मला अन्य कोणालाही द्यायचा नाही.” रुखसार यांच्या या स्पष्ट भूमिकेमुळे समाजमाध्यमांवरील ट्रोलिंगला त्या काहा सामोरे जातात, याची झलक त्यांच्या मुलाखतीतून मिळते. अभिनेत्री होण्यापूर्वी आयएसएस अधिकारी होण्याचे स्वप्न पाहणाऱ्या रुखसार यांनी अभिनय क्षेत्रात स्वतःची वेगळी ओळख निर्माण केली आहे.

छोटा व्हिडिओ कापून चुकीच्या पद्धतीने प्रसारित केला जातो...

समाजमाध्यमांवर रुखसार सक्रिय असतात. मात्र, तेथे होणाऱ्या ट्रोलिंगचा अनुभव कसा आहे, याबाबत त्या म्हणाल्या, “सुमारे वर्षभरापूर्वी समाजमाध्यमांशी संबंधित मला अतिशय वाईट अनुभव आला. यापूर्वीही कलाकारांच्या मुलाखतीतील वक्तव्ये तोडून-मोडून सादर केली जात होती. मात्र, आता व्हिडिओच्या युगात परिस्थिती आणखी गंभीर झाली आहे. “मुलाखतीतील प्रश्नांची उत्तरे चुकीच्या पद्धतीने सादर करून लोकप्रियता मिळवण्याचा प्रयत्न केला जातो. ही सर्वांत वाईट गोष्ट आहे. मी एक म्हणाले होते आणि ते पूर्णपणे वेगळ्या पद्धतीने सादर करण्यात आले. माझ्या पॉडकास्टमधील एका छोट्या भागाचे चुकीच्या पद्धतीने संपादन करून तो प्रसारित करण्यात आला. त्या संपादन करणाऱ्याला मी उपरोधाने सलामच करू इच्छिते.” रुखसार पुढे म्हणाल्या, “त्यानंतर समाजमाध्यमांवर कमेंट्सचा अक्षरशः पाऊस पडला. ‘हिला मनोरंजनालायत दाखल केले पाहिजे’, ‘ही वेडी झाली आहे’, अशा प्रतिक्रिया देण्यात आल्या. मात्र, ज्या पॉडकास्टमधील हा भाग होता, तो पूर्ण पॉडकास्ट प्रसिद्ध झाला तेव्हा मी जे काही बोलले होते ते अगदी योग्य पद्धतीने आणि कोणताही विपर्यास न करता दाखवण्यात आले होते.”

स्टारडमच्या जोरावर कलाकार दीर्घकाळ टिकू शकत नाहीत; अभिनय कौशल्यावर पकड आवश्यक

पूर्वी स्टारडमला महत्त्व...

बॉलिवूडमध्ये सलमान खान, अक्षय कुमार, जॅकी श्रॉफ, गोविंदा यांसारखे अनेक कलाकार कोणताही औपचारिक अभिनय अभ्यासक्रम किंवा प्रशिक्षण न घेता सुपरस्टार झाले. मग आज अभिनय शिकणे कितपत आवश्यक आहे, असा प्रश्न विचारला असता अतुल मोंगिया म्हणाले, “हे सर्व कलाकार आता पन्नाशीच्या पुढे आहेत. नव्वदच्या दशकापर्यंत बॉलिवूडमध्ये कलाकारांचे व्यक्तिमत्त्व, त्यांची विशिष्ट शैली आणि स्टारडम यावर त्यांची लोकप्रियता मोठ्या प्रमाणात ठरत असे. “मात्र, आजच्या कलाकारांकडे पाहिले तर केवळ एखाद्या विशिष्ट शैलीमुळे ते स्टार झाले आहेत, असे म्हणता येणार नाही. काही अपवाद वगळता आजचे जवळपास ७० टक्के स्टार कलाकार वेगवेगळ्या प्रकारच्या भूमिका साकारत आहेत. ते स्वतःमध्ये शारीरिक आणि मानसिक पातळीवरही बदल घडवून आणतात. त्यामुळे एखाद्या कलाकाराची एकच ठरावीक शैली आहे, असे म्हणता येत नाही.”

‘आज अभिनयात दम असेल तरच कलाकार स्टार’

अतुल यांच्या मते, चित्रपट पाहणाऱ्या प्रेक्षकांमध्ये मोठा बदल झाला आहे. ते म्हणाले, की आज प्रेक्षक जागतिक चित्रपट पाहत आहेत. त्यामुळे त्यांची समज आणि अपेक्षा दोन्ही वाढल्या आहेत. त्यांना कलाकारांनी केवळ एका विशिष्ट शैलीत अभिनय करण्यापेक्षा त्यापलीकडे जाऊन काहीतरी वेगळे दाखवावे, असे वाटते. आज प्रामुख्याने तेच कलाकार चांगले काम करत आहेत, जे आपल्या प्रतिभेवर, मेहनतीवर आणि कौशल्यावर सातत्याने काम करतात. आता केवळ स्टारडमवर अवलंबून राहता येणार नाही. एका टप्प्यानंतर प्रेक्षकच विचारातील, ‘आम्ही तुम्हाला का पाहावे?’

अभिनयातील बदलाचे मोठे श्रेय आमिर खान यांना

चित्रपटसृष्टीतील अभिनयाच्या पद्धतीत झालेल्या बदलाचे मोठे श्रेय अभिनेता आमिर खान यांना दिले पाहिजे, असे अतुल मोंगिया म्हणतात. पूर्वीचे कलाकार वर्षाला पाच-सहा चित्रपट करत असत. इतकेच नव्हे, तर एका दिवसात तीन वेगवेगळ्या चित्रपटांच्या चित्रीकरणासाठी तीन सत्रांत काम केले जात असे. अनेकदा कलाकारांना चित्रीकरणाच्या ठिकाणीच पटकथा दिली जात असे. अशा परिस्थितीत कलाकारांनी आपल्या व्यक्तिरेखेत पूर्णपणे शिरावे, अशी अपेक्षा करणे कठीण होते. काळानुसार परिस्थिती बदलली. याचे बरेचसे श्रेय आमिर खान यांना जाते. त्यांनी एका टप्प्यावर वर्षातून एकाच चित्रपटात काम करण्याचा निर्णय घेतला. त्यानंतर पुढील पिढीतील कलाकारांनीही ही पद्धत स्वीकारली. त्याचा परिणाम आपल्या चित्रपटांवरही झाला. चित्रपट निर्मात्यांनाही अभिनय कार्यशाळेचे महत्त्व समजू लागले. कारण चित्रीकरण सुरू झाल्यानंतर मोठ्या प्रमाणात पैसा गुंतलेला असतो. त्यामुळे कलाकाराने आधीच व्यक्तिरेखा समजून घेतली आणि तिच्यात पूर्णपणे शिरून ती चित्रीकरणाला आला, तर वेळ आणि पैसा दोन्हीची बचत होते.

अभिनेता अतुल मोंगिया यांची विशेष मुलाखत

गेल्या अडीच दशकांपासून बॉलिवूडमधील कलाकारांना अभिनयाचे प्रशिक्षण देणारे प्रसिद्ध अभिनय प्रशिक्षक अतुल मोंगिया यांनी बदलत्या चित्रपटसृष्टीबाबत महत्त्वपूर्ण भाष्य केले आहे. आजच्या काळात केवळ लोकप्रियता आणि स्टारडमच्या जोरावर कलाकारांना दीर्घकाळ यशस्वी होता येणार नाही. त्यासाठी अभिनयकौशल्य, मेहनत आणि स्वतःच्या कलागुणांवर सातत्याने काम करणे आवश्यक आहे, असे त्यांचे मत आहे. अतुल मोंगिया यांनी अभिनेत्री आलिया भट्ट, दीपिका पदुकोण आणि अभिनेता रणवीर सिंह यांच्यासह अनेक कलाकारांना त्यांच्या भूमिकांसाठी प्रशिक्षण दिले आहे. अभिनयाचे प्रशिक्षण का आवश्यक आहे, आजच्या कलाकारांकडून प्रेक्षकांच्या काय अपेक्षा आहेत आणि मोठ्या कलाकारांमध्ये नेमके कोणते विशेष गुण आहेत, याबाबत त्यांनी मनमोकळेपणाने संवाद साधला.

प्रतिभेपेक्षा मेहनतही तितकीच महत्त्वाची

अभिनय हा अंगभूत गुण आहे, असे म्हटले जाते. मग प्रशिक्षण घेऊन कोणताही व्यक्ती अभिनेता बनू शकते का, असा प्रश्न विचारल्यावर अतुल म्हणाले, “हा निश्चितच चर्चेचा विषय आहे. मात्र, माझ्या मते एखाद्या व्यक्तीमध्ये अभिनयाची आवड आणि अभिनेता होण्यासाठी आवश्यक असलेले काही मूलभूत गुण असतील, तर ती व्यक्ती अभिनेता होऊ शकते. हे गुण आपण आपल्या आयुष्यात विकसित करू शकतो

आणि प्रशिक्षणाच्या माध्यमातून त्यावर कामही करू शकतो. त्यामुळे काही कलाकार जन्मतःच प्रतिभावान असतात, हे खरे; पण अभिनय शिकताही येतो. मी दोन्ही प्रकारची उदाहरणे पाहिली आहेत. अनेकदा अत्यंत प्रतिभावान व्यक्ती मेहनत करत नाहीत. त्यामुळे त्यांची कारकीर्द अल्पकाळ टिकते किंवा त्यांना सुरुवातही करता येत नाही. याउलट काही व्यक्तींमध्ये सुरुवातीला फारशी प्रतिभा नसते; मात्र, मेहनत

करून आणि अभिनयावर सातत्याने काम करून त्या अधिक चांगल्या कलाकार बनतात. त्यामुळे प्रतिभा आणि मेहनत या दोन्ही गोष्टी एकत्र अस्तित्वात असतात. अभिनयाचे प्रशिक्षण घेतल्याशिवाय कोणी अभिनेता होऊच शकत नाही, असेही मी म्हणणार नाही. एखादा चांगला दिग्दर्शक मिळाला आणि कलाकाराने चित्रीकरणाच्या वेळी काम करत-करत शिकले, तरी तो चांगला अभिनेता होऊ शकतो.

दीपिका, रणवीर यांना अभिनय शिकवण्याची गरज नाही

दीपिका पदुकोण, आलिया भट्ट आणि रणवीर सिंह यांसारख्या कलाकारांना अतुल मोंगिया यांनी त्यांच्या भूमिकांसाठी प्रशिक्षण दिले आहे. या कलाकारांमध्ये असे कोणते विशेष गुण आहेत, जे त्यांना स्टार बनवतात, आणि प्रशिक्षणादरम्यान आपण त्यांच्यात काय नवीन भर घालता, यावर ते म्हणाले, की हे सर्व कलाकार स्टार आहेत, कारण त्यांच्याकडे प्रभावी व्यक्तिमत्त्व आहे आणि ते उत्तम अभिनेते आहेत. ते माझ्यासोबत काम करतात म्हणून स्टार झालेले नाहीत. मात्र, एखादा बाहेरील व्यक्ती कलाकारासोबत काम करत असेल, तर व्यक्तिरेखेकडे पाहण्याचा एक नवीन दृष्टिकोन मिळतो. ती व्यक्तिरेखा शोधण्याची नवी पद्धत मिळते. माझे काम कलाकाराला वेगवेगळ्या मार्गांनी त्या

शिरू शकले नसते, असे अजिबात नाही. मात्र, माझ्या कामामुळे त्यांना काही अतिरिक्त फायदा होत असेल, तर ते निश्चितच चांगले आहे. हे

सर्व अत्यंत अनुभवी कलाकार आहेत. मला त्यांना अभिनय शिकवायचा नसतो. आम्ही केवळ त्यांना काही विशिष्ट परिस्थितींमध्ये ठेवतो, ज्यामुळे त्यांना आपल्या व्यक्तिरेखेचा अधिक चांगल्या पद्धतीने शोध घेता येतो आणि ती समजून घेणे सोपे जाते. अतुल मोंगिया यांच्या मते, बदलत्या काळात प्रेक्षकांची अभिरुची आणि अपेक्षा झपाट्याने बदलत आहेत. त्यामुळे कलाकारांसाठी केवळ लोकप्रिय चेहरा असणे पुरेसे राहिलेले नाही. दीर्घकाळ टिकण्यासाठी सातत्याने आपल्या अभिनयकौशल्यावर काम करणे, वेगवेगळ्या व्यक्तिरेखा साकारण्याची क्षमता विकसित करणे आणि प्रत्येक भूमिकेला नव्या कदा अतिरिक्त सामोरे जाणे अधिक महत्त्वाचे ठरत आहे.

आई तुळजाभवानी मातेच्या शारदीय नवरात्रोत्सवाला ११ ऑक्टोबरपासून प्रारंभ

तुळजापूर (प्रतिनिधी) – महाराष्ट्रासह देशभरातील लाखो भाविकांचे आराध्य दैवत असलेल्या धाराशिव जिल्ह्यातील तुळजापूर येथील श्री तुळजाभवानी मातेचा शारदीय नवरात्रोत्सव यंदा ११ ते २७ ऑक्टोबर दरम्यान अतिशय उत्साहात आणि पारंपरिक वातावरणात साजरा होणार आहे. या १५ दिवसांच्या सोहळ्यात घटस्थापनेपासून ते अश्विन पौर्णिमेपर्यंत विविध धार्मिक विधी पार पडणार आहेत.

मंचकी निद्रेने होणार शारदीय उत्सवाची सुरुवात
मुख्य नवरात्रोत्सवापूर्वी ३ ऑक्टोबर रोजी सायंकाळपासून तुळजाभवानी मातेच्या मंचकी निद्रेस प्रारंभ होईल. त्यानंतर ११ ऑक्टोबर रोजी पहाटे देवीची सिंहासनावर प्रतिष्ठापना, दुपारी घटस्थापना आणि रात्री छविना मिरवणूक निघेल, ज्यामुळे अधिकृत नवरात्रोत्सवाला सुरुवात होईल.

नवरात्र महोत्सवाची मुख्य कार्यक्रम पत्रिका
१२ ते १४ ऑक्टोबर: देवीची नित्योपचार पूजा व रात्री छविना मिरवणूक, १५ ऑक्टोबर (ललिता पंचमी): दुपारी रथ अलंकार महापूजा व रात्री छविना मिरवणूक, १६ ऑक्टोबर:

मुरली अलंकार पूजा व रात्री छविना मिरवणूक, १७ ऑक्टोबर: शेषशही अलंकार पूजा व रात्री छविना मिरवणूक, १८ ऑक्टोबर: भवानी तलवार अलंकार पूजा व रात्री छविना मिरवणूक, १९ ऑक्टोबर (दुर्गाष्टमी): महिषासुर मर्दिनी अलंकार पूजा, वैदिक होम-हवन

आणि रात्री छविना मिरवणूक, २० ऑक्टोबर (विजयादशमी/दसरा): दुपारी १२ वाजता होमावरील धार्मिक विधी, घटोत्थापन आणि रात्री नगरहून येणाऱ्या पलंग, पालखीची मिरवणूक, २१ ऑक्टोबर: पहाटे सीमोल्लंघन

सोहळा आणि त्यानंतर देवीची मंचकी निद्रा.

सीमोल्लंघन सोहळ्यानंतर २१ ऑक्टोबर रोजी सकाळी माता नगरच्या पलंगावर विसावणार आहे. सलग ५ दिवसांच्या मंचकी निद्रेनंतर २६ ऑक्टोबर रोजी पहाटे तुळजाभवानी मंतेची पुन्हा सिंहासनावर प्रतिष्ठापना केली जाईल. याच दिवशी दुपारी सोलापूरच्या शिवलाड तेली समाजाच्या मानाच्या काठ्यांचे शहरात आगमन होणार असून, रात्री सोलापूरच्या काठ्यांसह भव्य छविना मिरवणूक काढली जाईल. तसेच २५ ऑक्टोबर रोजी कोजागिरी पौर्णिमा साजरी केली जाणार आहे.

या उत्सवासाठी महाराष्ट्रासह शेजारच्या आंध्र प्रदेश आणि तेलंगणा राज्यातूनही मोठ्या संख्येने भाविक तुळजापुरात दाखल होतात. भाविकांच्या गर्दीच्या पार्श्वभूमीवर प्रशासनाकडून ज्य्यंत तयारी करण्यात येत आहे.

मनोज जरांगेंना साथ द्यायला निघालेल्या मराठा आंदोलकाचा हृदयविकाराच्या झटक्याने रस्त्यातच मृत्यू

बीड(प्रतिनिधी)–मनोज जरांगे पाटील यांच्या नेतृत्वाखाली अंतरवाली सराटी येथील आंदोलनात सहभागी होण्यासाठी जात असलेल्या बीड जिल्ह्यातील एका आंदोलकाचा हृदयविकाराच्या धक्क्याने मृत्यू झाल्याची घटना घडली आहे. सुग्रीव बापू शिंदे असे या आंदोलकाचे नाव असून ते केज तालुक्यातील नांदुर घाट येथील रहिवासी आहेत. मनोज जरांगे पाटील यांनी मराठा आरक्षणाच्या प्रश्नावर सराटी आंतरवाली येथे आजपासून उपोषण सुरू केले असून त्या आंदोलनात सहभागी होण्यासाठी सुग्रीव शिंदे हे आपल्या सहकाऱ्यांसह सराटी अंतरवालीकडे जात होते, गेवराई जवळ त्यांचे वाहन आले असताना त्यांना हृदयविकाराचा धक्का आला आणि यातच त्याचा मृत्यू झाल्याची माहिती नातेवाईकांनी दिली आहे.

सुग्रीव बापू शिंदे (रा. नांदुर घाट, ता. केज, जि. बीड) असे या मृत आंदोलकाचे नाव आहे. मनोज जरांगे पाटील यांनी मराठा आरक्षणाच्या मागणीसाठी अंतरवेली सराटी येथे पुन्हा एकदा उपोषण सुरू केले आहे. या आंदोलनाला पाठिंबा देण्यासाठी आणि त्यात सहभागी होण्यासाठी सुग्रीव शिंदे हे आपल्या सहकाऱ्यांसोबत वाहनाने सराटी

अंतरवेलीकडे निघाले होते. मात्र, गेवराईजवळ गाडी आली असता त्यांना अचानक हृदयविकाराचा तीव्र धक्का बसला आणि त्यातच त्यांचा दुर्दैवी अंत झाला, अशी माहिती त्यांच्या नातेवाईकांनी दिली आहे.

ट्रॅक्टर, रिक्शा घेऊन धाराशिवमधून मराठा बांधव अंतरवालीच्या दिशेने रवाना झाले आहेत. मनोज जरांगे पाटलांचा जीव आमच्यासाठी सर्वात महत्त्वाचा, या आमच्या मनातील भावना आहेत म्हणूनच आम्ही आंतरवालीकडेनिघालोआहे,असंमराठाबांधवम्हणतआहेत. सरकारनं ५८ लाख नोंदी दिल्या, पण आता जात पडताळणी होत नाही, अशी भावना देखील त्यांनी व्यक्त केली. आम्ही मराठा कार्यकर्ते नाहीत तर विद्यार्थी आहोत, फक्त आरक्षणा–मुळे स्पर्धा परीक्षेत यश मिळत नाही, अशी खंत देखील त्यांनी यावेळी व्यक्त केली. मनोज जरांगे पाटील सांगतील तो निर्णय आम्हाला मान्य त्यासाठी आम्ही आंतरवालीकडे निघालो असल्याचंही मराठी बांधव सांगत आहेत.

तर मराठा आरक्षणाच्या मागणीसाठी मनोज जरांगे पाटील यांनी आजपासून जालन्यातील अंतरवाली सराटी येथे पुन्हा एकदा आमरण उपोषण सुरू केले आहे. मागण्या मान्य न झाल्यास थेट मुंबईस येऊन आंदोलन करण्याचा स्पष्ट इशारा त्यांनी सरकारला दिला आहे. उपोषणाच्या पहिल्याच दिवशी उपस्थितांना संबोधित करताना त्यांनी मराठा समाजाला रस्त्यावर उतरण्याचे आवाहन केले, तसेच आंदोलनापासून दूर राहणाऱ्या राजकीय नेत्यांना कडक शब्दांत इशारा दिला.

यूजीसी नेट जून २0२६ चा निकाल जाहीर

नवी दिल्ली (प्रतिनिधी) – यूजीसी नेट जून २०२६ चा निकाल जाहीर करण्यात आला आहे. राष्ट्रीय चाचणी संस्था अर्थात एनटीएने शुक्रवारी रात्री ८४ विषयांचे निकाल जाहीर केले. उमेदवारांना आपला निकाल आणि स्कोअरकार्ड अधिकृत वेबसाइटवर पाहता आणि डाउनलोड करता येणार आहे. उमेदवारांना ugcneta.nic.in या अधिकृत वेबसाइटवर लॉगिन करून स्कोअरकार्ड डाउनलोड आणि प्रिंट करता येईल. मात्र, इंग्रजी, कॉमर्स आणि समाजशास्त्र या तीन विषयांची परीक्षा तांत्रिक कारणांमुळे पुन्हा घेतली जाणार असल्याने या विषयांच्या उमेदवारांचा निकाल सध्या जाहीर करण्यात आलेला नाही.

एनटीएने दिलेल्या माहितीनुसार इंग्रजी, कॉमर्स आणि समाजशास्त्र या तीन विषयांचे निकाल सध्या रोखण्यात आले आहेत. तांत्रिक कारणांमुळे या विषयांची परीक्षा पुन्हा घेण्याचा निर्णय घेण्यात आला आहे. या तीन विषयांची फेरपरीक्षा ९ आणि १० सप्टेंबर २०२६ रोजी होणार

आहे. त्यामुळे संबंधित उमेदवारांनी सध्या स्कोअरकार्ड पाहण्याचा प्रयत्न केल्यास Invalid plication Number or Password असा एर मेसेज दिसू शकतो. या उमेदवारांचा निकाल फेरपरीक्षा पूर्ण झाल्यानंतर जाहीर केला जाणार आहे.

पीएसआय अमोल गंगलवाड यांची वर्दीवरच आत्महत्या

हिंगोली(प्रतिनिधी)– येथील खटकाळी बायपास भागात रेल्वेसमोर उडी घेऊन एका पोलीस उपनिरीक्षकाने आत्महत्या केल्याची घटना आज शनिवारी रोजी घडली आहे. या दुर्दैवी घटनेनं शहरात एकच खळबळ उडाली आहे. अमोल विठ्ठलराव गंगलवाड (वय ४०) असं आत्महत्या केलेल्या पोलीस उपनिरीक्षकाचं नाव आहे. हिंगोलीतील खटकाळी रेल्वे उड्डाणपुलाजवळ आज शनिवारी सकाळी साडेआठ ते नऊ वाजण्याच्या सुमारास पूर्णाकडून ओकल्याकडे जाणाऱ्या पॅसेंजर रेल्वेसमोर उडी घेऊन अमोल गंगलवाड यांनी आत्महत्या केल्याची प्राथमिक माहिती समोर आली आहे. विशेष म्हणजे, त्यांनी अंगावरील

खाकी गणवेशावरच हे टोकाचं पाऊल उचललं.

आत्महत्येचं कारण अद्याप अस्पष्ट रेल्वे कर्मचाऱ्यांना ही माहिती मिळाल्यानंतर त्यांनी तात्काळ पोलीस प्रशासनाला कळवलं. त्यानंतर शहर पोलीस ठाण्याचे निरीक्षक देवेंद्रसिंह ठाकूर, सहायक पोलीस निरीक्षक दीपक मस्के, पोलीस उपनिरीक्षक संजय मार्के, शेख अजमत आदी पोलीस अधिकारी व कर्मचाऱ्यांनी घटनास्थळी धाव घेऊन पंचनामा केला. मृत अमोल गंगलवाडे हिंगोली येथील पोलीस नियंत्रण कक्षात सेवेत असल्याची माहिती मिळाली आहे. दरम्यान, त्यांनी नेमकी कोणत्या कारणातून आत्महत्या केली, याची कारण अद्याप अस्पष्ट आहे.

महाराष्ट्रानंतर आता देशभर ‘या’ पनीरवर बंदी येणार?

मुंबई(प्रतिनिधी)–जर तुम्ही हॉटेल, रेस्टॉरंटम ध्ये पनीरच्या डिश आवडीने खात असाल तर तुमच्यासाठी ही अत्यंत महत्त्वाची बातमी आहे. देशभरात सध्या ‘अॅनालॉग पनीर’चा वापर मोठ्या प्रमाणावर वाढला असून त्यामुळे अन्न सुरक्षेचा गंभीर प्रश्न निर्माण झाला आहे. महाराष्ट्रासह अनेक राज्यांम ध्ये या बनावट पनीरविरोधात आधीच कडक कारवाई करण्यात आली असून, आता संपूर्ण देशभरात याच्या विक्रीवर आणि वापरावर पूर्ण बंदी घालण्याच्या विचारात केंद्र सरकार आहे.

भारतीय अन्न सुरक्षा आणि मानके प्राधिकरणाचे मुख्य कार्यकारी अधिकारी राजीव पुन्हानी यांनी दिलेल्या माहितीनुसार, अॅनालॉग पनीरचा मुद्दा आता केवळ एका-दुसऱ्या राज्यापुरता मर्यादित राहिलेला नाही. त्यामुळे येत्या काळात याच्या वापरावर

देशभरात पूर्णपणे बंदी घालण्यासाठी मोठा निर्णय घेतला जाऊ शकतो.

हा मुद्दा केवळ पनीरच्या दर्जापुरता मर्यादित नसून ग्राहकांची होणारी मोठी फसवणूक आहे. अनेक हॉटेल्स, ढाबे आणि खाद्य व्यावसायिक ग्राहकांना खऱ्या दुधाचे पनीर सांगून स्वस्त दरातील अॅनालॉग

पनीर खायला घालतात. ग्राहकांचे आरोग्य आणि त्यांची होणारी दिशाभूल रोखण्यासाठी आता कडक धोरण अवलंबत आहे. जर केंद्र सरकारने यावर देशभरात पूर्ण बंदी लादली, तर सर्व हॉटेल्स, रेस्टॉरंट्स आणि फुड व्यावसायिकांना नवीन नियमांचे कडक पालन करावे लागेल.

पंतप्रधान मोदी उझबेकिस्तान आणि किर्गिझस्तानच्या दौऱ्यावर रवाना

नवी दिल्ली (प्रतिनिधी)– पंतप्रधान नरेंद्र मोदी उझबेकिस्तान आणि किर्गिझ प्रजासत्ताकच्या चार दिवसीय दौऱ्यावर रवाना झाले आहेत. दौऱ्यापूर्वीच्या निवेदनात मोदींनी विश्वास व्यक्त केला की, त्यांच्या उझबेकिस्तान आणि किर्गिझ प्रजासत्ताकच्या दौऱ्यामुळे मध्य आशियातील भारताची सामरिक भागीदारी अधिक मजबूत होईल आणि या प्रदेशासोबतचे सांस्कृतिक संबंध अधिक दृढ होतील. पंतप्रधानांनी नमूद केले की, अलिकडच्या वर्षात भारत–उझबेकिस्तान सामरिक भागीदारीने लक्षणीय प्रगती केली आहे. ते म्हणाले की, ते उझबेक राष्ट्राध्यक्ष

शवकत मिर्झीयोयेव यांच्यासोबत व्यापार आणि गुंतवणूक, डिजिटल कनेक्टिव्हिटी, संरक्षण आणि ऊर्जा या क्षेत्रांमध्ये सहकार्य अधिक दृढ करण्यावर, तसेच विकसित भारत आणि तरुण उझबेकिस्तानच्या सामायिक दुष्टिकोनाला पुढे नेण्यावर चर्चा करतील. मोदी म्हणाले की, ते शास्त्री स्मारक आणि ताश्कंद स्टेट युनिव्हर्सिटी ऑफ ओरिएंटल स्टडीज पंतप्रधानांनी सांगितले की, ते किर्गिझ प्रजासत्ताकचे अध्यक्ष सादिर झापारोव्ह यांच्या निमंत्रणावरून बिश्केक येथे होणाऱ्या २६ व्या शांघाय सहकार्य संघटना शिखर परिषदेत सहभागी होणार आहेत.

पाकव्याप्त काश्मीरमध्ये असंतोष; लष्करी नियंत्रणाविरोधात ‘संयुक्त आवामी कृती समिती’चे आंदोलनाचे आवाहन

नवी दिल्ली (प्रतिनिधी) – पाकव्याप्त काश्मीरमधील लष्कराच्या दडपशाहीविरोधात तेथील नागरिकांचा संताप अखेर

उफाळून आला आहे. पाकिस्तानी लष्कर आणि प्रशासनाच्या जुलमी राजवटीला विरोध दर्शवत, जम्मू आणि काश्मीर संयुक्त आवामी कृती समितीने

जीएसटीचे लाचखोर अधिकारी सीबीआयच्या जाळ्यात

मुंबई (प्रतिनिधी)– केंद्रीय अन्वेषण विभागाने (सीबीआय) गुप्तचारी जीएसटी विभागाच्या अतिरिक्त आयुक्त, अधिक्षकासह तिघांना अटक केली. दांड खणीच्या रॉयल्टीबाबत आणि जीएसटी रकम माफ करण्याच्या मोबदल्यात आरोपी अधिकाऱ्यांनी व्यावसायिकांकडे तब्बल दीड कोटींची लाच मागितली होती. तडजोडीअंती ४० लाख रुपये एजंटमार्फत स्वीकारताच त्यांना अटक केल्याचे सीबीआयच्या अधिकाऱ्याने सांगितले.

सीबीआयच्या प्रवक्त्याने दिलेल्या माहितीनुसार, तक्रारदार व्यावसायिकांची रायगड जिल्ह्यात दांड खान आहे. खणीसाठी मिळणारी रॉयल्टी आणि व्यावसायिकाला लावण्यात आलेला जीएसटी माफ करण्यासाठी त्यांनी अधीक्षक राकेशकुमार सिन्हा यांची भेट घेतली. सीबीआयने तक्रारीत तथ्य असल्याने या प्रकणी गुप्तचारी सापळा रचला. कंथेटी आणि सिन्हा यांच्या वतीने ४० लाख रुपये घेताना एजंट नरिंदर राजपूत याला पकडण्यात आले.

‘समृद्धी’वर हॉलिवूड सिनेमास्टाईल पडले ४ दरोडे

मुंबई(प्रतिनिधी)–समृद्धी महामार्गावर रात्रीच्या अंधाराचा कायदा घेत ज्या ठिकाणी अंधार आहे आणि कुणी थांबणार नाही अशाच ठिकाणी पाटलाग करून वाहनांना एकतर तिथे आणले जात किंवा रस्त्यावर खिळे, लोखंडी रॉड टाकून थांबवलं जातंय. खिळ्यांमुळे कारचं टायर पंक्चर होतं आणि मग पाठलाग करून कारला थांबवलं जातं.

महाराष्ट्राची भाग्यशेरा म्हणून ओळखला जाणारा समृद्धी महामार्ग आता अपघातांनतर दरोडेखोरांचा अड्डा बनला आहे. एकीकडे सुसाट वेग आणि दूरपथेत मनुष्यविरहित असलेला रस्ता

यामुळे दरोडेखोरांनी महामार्गावर लुटलुट वाढवली आहे. एकाच रात्री ४ दरोडे टाकण्यात आले आहेत. यामुळे प्रवाशांना मारहाण आणि सोने आणि पैशांची लूट केली आहे. त्यामुळे समृद्धी महामार्गावर ही लूट नेमकी झाली कशी, असा सवाल आता उपस्थित होत आहे.

मुंबई ते नागपूर या दोन्ही शहरांना कनेक्ट करण्यासाठी समृद्धी महामार्ग मोठा गाजावाजा करून सुरू करण्यात आला. कमी वेळ, जलद प्रवासामुळे लोक वेळेवर तर पोहोचत आहेत यात शंका नाही. पण, आता समृद्धी महामार्गावर चोरांचा सुळसुळाट

झाला आहे. एका हॉलिवूड सिनेमाला लाजवेल अशा पद्धतीने हे दरोडे टाकले जात आहेत.

शुक्रवारी एकाच रात्री ४ अशा घटना घडल्या आणि चारही घटनांमध्ये पद्धत ही जवळपास एकसारखीच होती. यामध्ये दरोडेखोरांनी कारचा पाठलाग करण्यासाठी काही स्वस्त आणि जुन्या गाड्या वापरल्या नाही. क्रेटा, महिंद्रा एसयूवी ००७ आणि किऱ्या सेल्टास आणि पॉवरफुल एसयूवीचा वापर केला हे कारच्या डॅशकॅममध्ये दिसून आलं.

झाला आहे. एका हॉलिवूड सिनेमाला लाजवेल अशा पद्धतीने हे दरोडे टाकले जात आहेत.

कुत्रीचे पिल्ले विकणे आहे

डॉबर मॅन, जर्मन शेफर्ड, ग्रॅंडन, लेबरा डॉग, पामोलियन इत्यादी १२० प्रकारच्या जातीची कुत्रीचे पिल्ले मिळतील.

संपर्क गोपालअण्णा

डॉग डिलर

मोबाईल नंबर

९८५०६८८५२८

सायकली असा एकूण ४ लाख ५२ हजार ६०० रुपयांचा मुद्देमाल जप्त केला आहे.

सदर कारवाईत पोलीस उपनिरीक्षक पंकज इंगळे यांचेसह हवालदार प्रदीप खानसोळे, गणेश राठोड, संदीप वाघाडे व गजानन डवरे यांनी सहभाग घेतला.

पथकाच्या उल्लेखनीय कामगिरीबाबत पोलीस उपमहानिरीक्षक शहाजी उमाप यांनी पथकातील अधिकारी व अंमलदारांचे अभिनंदन करून त्यांना प्रोत्साहित केले आहे.

